

ฉบับที่ ๓๕ / ๒๕๖๖

ประกาศเทศบาลนครนครราชสีมา

เรื่อง การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เทศบาลนครนครราชสีมา ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

ตามที่เทศบาลนครนครราชสีมา ได้มีการจัดทำและประกาศให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เทศบาลนครนครราชสีมา ตามประกาศเทศบาลนครนครราชสีมา ฉบับที่ ๗๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ นั้น

ในการนี้ กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ ซึ่งเทศบาลนครนครราชสีมาได้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายประเสริฐ บุญชัยสุข)

นายกเทศมนตรีนครนครราชสีมา

แก้ไขเอกสาร ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) เทศบาลนครนครราชสีมา
ครั้งที่ 2/2566

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว6086 ลงวันที่ 19
สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

- ความมั่นคง

- 1) มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- 2) ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- 3) สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 4) มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

- ความมั่งคั่ง

- 1) ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลจากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- 2) เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน
- 3) มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

- ความยั่งยืน

- 1) การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- 2) มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- 3) คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติ :

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และ สร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายให้ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ รวมทั้งการบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- (2) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
- (3) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพ และมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- (4) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ
- (5) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- (6) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล
- (7) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
- (8) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับ
- (9) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ
- (10) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
- (11) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมุ่งพัฒนาบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับโมเดลธุรกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิม และสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน ได้แก่ การบริการ การแพทย์ครบวงจร บริการดิจิทัล ข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ บริการขนส่ง และโลจิสติกส์
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว อาทิเช่น เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เชิงธุรกิจ เชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
- (4) โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน และปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และ สื่อ” ในการหล่อหลอมคนไทยให้คุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น “วิถี” การดำเนินชีวิต

(2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย

(3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

(4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทัศนยะและมิติดนตรี กีฬา และการเคลื่อนไหวของร่างกาย และการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

(5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคม มุ่งเน้นการเสริมสร้างการจัดการสุขภาพในทุกรูปแบบ และมีทักษะด้านสุขภาพที่เหมาะสม

(6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความปลอดภัยที่มีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคม สีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกกระดับกระบวนการกำกับกำหนดอนาคตประเทศ

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม กับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง

(5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาจำนวน 13 ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง 13 ประการ มีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่นำอยู่ ปลอดภัย เดิบทันได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนกลยุทธ์รายหมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาภาคการเกษตรที่ผ่านมาเน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี 2562 ผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง มีมูลค่า 1,477,589 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าเกษตร

อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม มีมูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ 74.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูป ที่เกี่ยวข้องปี 2562

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ทั้ง 5 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมุดหมายที่ 1 เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่ามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

2) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และ ความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 3 การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่าง อุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์ และประมง

กลยุทธ์ที่ 6 การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 10 การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนาโลกเพื่อเชื่อมโยงภาคต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจไทย และยังเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญให้แก่เศรษฐกิจของประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย 2.99 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงาน 8.3 ล้านตำแหน่ง ในปี 2562 อีกทั้งยังมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี 2558 – 2562 รายได้จากการท่องเที่ยวของไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวดังกล่าว เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นหลัก กล่าวคือ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยถึงร้อยละ 5.6 ต่อปี ในขณะที่การใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวตัวในอัตราที่ลดลงและระยะเวลาท่องเที่ยวต่อทริปลดลง ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวของไทยในระยะหลังต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความยั่งยืน จากการเติบโตในเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ หากพิจารณาในมิติของการกระจายรายได้ พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ 90 ยังกระจุกอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ไม่สามารถกระจายไปสู่เมืองท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่อยู่ในเมืองหลักถึงประมาณร้อยละ 98 ของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันที่มุ่งเน้นการสร้างหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนากิจกรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ 4 การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของโลก โดยปี 2562 ประเทศไทยผลิตและส่งออกยานยนต์เป็นอันดับที่ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ 11 ของโลก มีมูลค่าการส่งออกจำนวน 1,300,561 ล้านบาท โดยประเทศที่มี

กำลังการผลิตรถยนต์สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี และอินเดีย ซึ่งตลาดส่งออกหลักของไทยในกลุ่มรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ จีน เม็กซิโก ตามลำดับ ขณะที่ในกลุ่มรถปิกอัพ รถบัส และรถบรรทุก ได้แก่ ออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย เวียดนาม ตามลำดับ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์มีส่วนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีความสามารถในการผลิตรถยนต์จำนวนมากถึง 2 ล้านคันต่อปี มีผู้ประกอบการ จำนวน 13,920 ราย และมีการจ้างงานจำนวน 345,000 คน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มความต้องการยานยนต์ทั่วโลกกำลังเปลี่ยนทิศทางไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ ที่ทำให้ยานยนต์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นและราคาที่ลดลง รวมทั้งทิศทางการพัฒนาที่มุ่งไปสู่สังคม คาร์บอนต่ำ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 3 เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่วัสดุที่ยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมุดหมายที่ 3 ยังสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมให้ผู้ใช้ยานยนต์ในภาคส่วนต่างๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 3 การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในระยะ 5 ปี

กลยุทธ์ที่ 4 การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ 5 มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ 6 การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ 7 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ 9 การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 10 มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 11 การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมายเหตุที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การให้บริการทางการแพทย์แก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าถึงบริการ สุขภาพของคนไทย โดยปี 2562 มีชาวต่างชาติมาใช้บริการทางการแพทย์ 3.6 ล้านคน สร้างรายได้ 41,000 ล้านบาท จากราคาค่าบริการและชื่อเสียงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ดีกว่าประเทศอื่นเมื่อเทียบบริการในระดับเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันในระหว่างภาค และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ พบว่าประเทศไทยยังมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร 1,000 คน เพียง 0.5 เทียบกับเกาหลีใต้ 2.4 และสิงคโปร์ 1.9 ขณะที่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้ และการให้บริการชาวต่างชาติอาจทำให้มีการไหลออกของบุคลากรภาครัฐสู่ภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถึงแม้ปัจจุบัน มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและลดภาระงานของบุคลากร แต่ยังคงต้องคำนึงถึงผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก 4 ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ ส่งเสริมฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 2 องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ 6 การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมายเหตุที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

สถานการณ์การแข่งขันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาและจีนที่ขยายวงกว้างส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงไทย และภูมิภาคซึ่งอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งที่ต้องรักษาความสัมพันธ์กับทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยน ทิศทางการค้าการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานโลก และการจัดกลุ่มทางการเมืองและเศรษฐกิจ ดังนั้น ทิศทางในอนาคต ของไทยจึงควรแสดงบทบาทการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคนี้โขง โดยเน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน และให้ไทยเป็นประตูและทางเชื่อม เพื่อสร้างดุลยภาพที่สร้างสรรคด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและมหาอำนาจ เพื่อความก้าวหน้าและมั่นคงของภูมิภาค รวมถึงควรรักษาสมดุลของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของไทย จีน สหรัฐอเมริกา และประเทศตะวันตก โดยกำหนดความต้องการของไทยในระยะยาวที่ชัดเจน ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูง เพื่อสร้างความชัดเจนกับ

มิตรประเทศว่า ไทยพร้อมร่วมมือในแนวทางดังกล่าว นอกจากนี้ เนื่องจากภูมิศาสตร์ของไทยมีความใกล้เคียงกับจีน จึงต้องมียุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่เชื่อมโยงของไทย สปป.ลาว และจีน ที่ชัดเจน เพื่อสร้างประโยชน์จากเส้นทางการคมนาคมจากหนองคายและเชียงรายได้เข้าสู่ สปป.ลาว และจีน เพื่อให้เกิดการลงทุนสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจ และระบบการค้าที่คล่องตัวของทั้ง 3 ประเทศ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของไทย สปป.ลาว และมณฑลในจีนตอนใต้ให้เกิดเป็นการพัฒนาร่วมกัน

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ ความยั่งยืน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจ

สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 3 การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ 4.0

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยมายาวนานกว่า 50 ปี และมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยปัจจุบันประเทศไทยส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ 13 ของโลก และเป็นอันดับที่ 4 ของอาเซียน มีมูลค่าการส่งออก 1.9 ล้านล้านบาท (หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 24.3 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของประเทศ) และก่อให้เกิดการจ้างงาน รวมทั้งสิ้นมากกว่า 750,000 คน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยส่วนใหญ่ ยังคงพึ่งพาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และผู้ประกอบการไทยเป็นเพียงผู้รับจ้างประกอบที่ไม่มีเทคโนโลยี เป็นของตนเอง ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างการผลิตกับการวิจัยและพัฒนาการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยการมีโครงสร้าง การผลิตที่พึ่งพาแรงงานสูงและใช้เงินลงทุนต่ำ ส่งผลให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยยังไม่สามารถ ก้าวเป็นผู้นำตลาดของอาเซียน และไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศได้เท่าที่ควร

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 6 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 3 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้

บริบทโลกใหม่

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 99 ของจำนวน วิสาหกิจภายในประเทศไทย สร้างการจ้างงานสัดส่วนกว่าร้อยละ 71.86 ของจำนวนการจ้างงานรวม ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ระบบเศรษฐกิจโดยวัดจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ ปี 2564 มีมูลค่ารวม 5.6 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.4 ต่อปี ในช่วง 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560 - 2564) ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 อย่างไรก็ตาม การแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ในช่วงปลายปี 2562 ได้ส่งผลกระทบต่อในหลายสาขา ธุรกิจลดลง ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญปัญหาการขาดสภาพคล่องอย่างรุนแรง นำไปสู่การชะลอการจ้างงาน หยุดกิจการชั่วคราว หรือแม้กระทั่งยุติกิจการแบบถาวร

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่าง มีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 3 จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาที่ผ่านมาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 9 ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน และลดการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกไปสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศ ปรากฏว่าการพัฒนาของไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าการพัฒนาภาคส่วนใหญ่จะสามารถลดความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ลงได้ แต่การพัฒนายังคงกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยกรุงเทพฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สูงที่สุด และเป็นพื้นที่เดียวซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 32.7 ในปี 2560 เป็นร้อยละ 33.8 ในปี 2562 ในขณะที่ภาคอื่นๆ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อประเทศเพียงร้อยละ 7.7, 9.4, 7.9 และ 0.8 ตามลำดับ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนี้ แผนกลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ 8 ยังสนับสนุน 5 เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ดังนี้

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ความยากจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีต สืบเนื่องถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต แม้ว่าสัดส่วนคนจนของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่ง ที่ติดอยู่กับดักความยากจนมาเป็นเวลานาน โดยขาดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และต้องส่งต่อความยากจนไปสู่ลูกหลาน โดยข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคน แบบชี้เป้า ปี 2565 พบว่า คริวเรือนที่มีแนวโน้มจะตกอยู่ใน

ความยากจนข้ามรุ่น หรือเรียกโดยย่อว่า คริวเรือน ยากจนข้ามรุ่น 2 มีจำนวนถึงประมาณ 597,248 คริวเรือน หรือประมาณ ร้อยละ 15 ของคริวเรือนที่มีเด็ก และเยาวชนเป็นสมาชิก นอกจากนี้ จำนวนของคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จากผลของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่คาดว่าจะนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำต่อเนื่องยาวนาน อันจะส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนยากยิ่งขึ้น

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 9 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

นอกจากนี้ หมุดหมายที่ 9 ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 2 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 คริวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้คริวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจตลอดช่วงที่ผ่านมาพึ่งพิงการใช้วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในเกณฑ์สูง ในขณะที่ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลปี 2562 สัดส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิตรวม ที่ร้อยละ 61.85 สูงกว่าสัดส่วนของประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี ที่มีค่าร้อยละ 46.38 (ปี 2559) และ 58.65 (ปี 2561) ตามลำดับ รวมถึงข้อมูลรายงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมของเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติชี้ให้เห็นว่าปริมาณการใช้วัสดุภายในประเทศของประเทศไทยในปี 2559 (ค.ศ.2016) อยู่ที่ 2.06 กิโลกรัมต่อเหรียญสหรัฐ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชียแปซิฟิกและค่าเฉลี่ยของกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรพื้นฐาน (ชีวมวล โลหะ อโลหะ และพลังงานฟอสซิล) ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยยังต่ำ มีการใช้อย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 10 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จำนวน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดหมาย

- เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
 เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ พื้ฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
 เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

3. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
 กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
 กลยุทธ์ที่ 3 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
 กลยุทธ์ที่ 5 การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

1. สถานการณ์การพัฒนาด้านมา

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายถิ่นฐานที่อยู่ และการพัฒนาทางกายภาพได้ทำลายความสมดุลของสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทั่วโลกขึ้นบ่อยครั้ง สำหรับประเทศไทยเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติหลากหลายประเภทและบ่อยครั้ง อาทิ พายุหมุนเขตร้อน พายุฝนฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน คลื่นพายุซัดฝั่ง ดินโคลนถล่ม อุทกภัย ภัยแล้ง ไฟป่าและหมอกควัน แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ข้อมูลจากรายงานความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก ปี ค.ศ. 2020 ระบุว่า ประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นอันดับ 8 โดยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติจำนวนถึง 147 ครั้ง โดยเฉพาะในปี 2547 เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิซัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ปี 2544 เกิดเหตุการณ์มหาอุทกภัย และ ปี 2557 เกิดแผ่นดินไหวขนาดความรุนแรง 6.3 ที่จังหวัดเชียงราย ขณะเดียวกัน รายงานความเสี่ยงโลกปี 2020 จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในลำดับที่ 90 จากการประเมินทั้งหมด 181 ประเทศ โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมในระดับที่ 3 (ปานกลาง) จากความเสี่ยงทั้งหมด 5 ระดับ โดยในรายละเอียดพบว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลม อยู่ในระดับสูง มีความเปราะบาง อยู่ในระดับปานกลาง อันเนื่องมาจากจุดอ่อน ด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการรับมือ อยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจะอยู่ในระดับต่ำก็ตาม

2. เป้าหมายการพัฒนา

- 2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ 11 ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่
 เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ
 เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดหมาย

- เป้าหมายที่ 1 ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
 เป้าหมายที่ 2 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
 เป้าหมายที่ 3 สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ
 กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 กลยุทธ์ที่ 3 การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 กลยุทธ์ที่ 4 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนากำลังคนของไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคมสูงวัย ส่งผลให้ประเทศจะขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด-19 เพิ่มปัญหา ด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรมแหล่งความรู้ ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำ วงจรชีวิตของความรู้สั้นลง โดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ความสำคัญกับการสรรหาและการจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้ง สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึงบทบาทของเครือข่ายภาคประชาสังคมที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไขปัญหาต่างๆ แต่ยังคงขาดการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจากภาครัฐ จึงต้องเร่งขยายผลและต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมกำลังคน สมรรถนะสูงที่มีภาวะผู้นำสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม

2.2 เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ภาครัฐเป็นกลไกหลักกลไกหนึ่งในการดูแลประชาชนให้กินดีอยู่ดี สามารถประกอบอาชีพได้ และขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการให้บริการประชาชน และการนำนโยบายสาธารณะ แผนการพัฒนาประเทศ และกฎหมายสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จของภาครัฐในการดำเนินการดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานการณ์ความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสมในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย

1) พัฒนาการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพ การให้บริการ และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

2) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อ รองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

3) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้าง ระบบ บริหารจัดการ

4) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการ ภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลง ภายใต้ บริบทโลกใหม่

จะสามารถส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ด้าน ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความ เป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และ การจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐ มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

3. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และ มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการ ให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

1.3 เป้าหมายการพัฒนาย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere) เป็นเป้าหมาย ที่ว่าด้วยการลดความยากจนทั้งทางเศรษฐกิจ และความยากจนในมิติอื่นๆ ด้วย (ตามการนิยามของแต่ละประเทศ) ครอบคลุม คนทุกกลุ่ม ทั้งชาย หญิง เด็ก คนยากจน และกลุ่มคนเปราะบาง

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรม ที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture) มีเป็นประเด็นที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ตั้งแต่การเข้าถึงอาหารปลอดภัยและมีโภชนาการ (2.1) ยุติภาวะทุพโภชนาการ (2.2) เพิ่มผลิตภาพและการเข้าถึงทรัพยากรและโอกาสต่างๆ ของเกษตรกรรายย่อย ซึ่งรวมถึงผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรที่ ทำกินในครัวเรือนแบบยั่งยืน คนเลี้ยงปศุสัตว์และประมงพื้นบ้าน (2.3) เกษตรกรรมที่ยั่งยืนและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ และช่วยพัฒนาคุณภาพดินได้ (2.4) สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน (2.5) ความหลากหลายทางพันธุกรรม การเข้าถึง ใช้ประโยชน์ และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages) ครอบคลุมประเด็นด้านสุขภาพและสวัสดิภาพที่สำคัญหลายประเด็น ตั้งแต่ (3.1) ลดการตายของมารดาทั่วโลก (3.2) ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิด (3.3) ยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อน (3.4) ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อ (3.5) ประเด็นเรื่องยาเสพติดและแอลกอฮอล์ (3.6) การตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน (3.7) อนามัย การเจริญพันธุ์ และการวางแผนครอบครัว (3.8) การเข้าถึงบริการสาธารณสุขและป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน (3.9) ลดการตายและป่วยจากสารเคมีอันตราย จากการปนเปื้อนและมลพิษต่างๆ

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all) ครอบคลุมการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของเด็กชายและเด็กหญิงในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย (4.1) ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (4.2) การเข้าถึงการศึกษาระดับเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่จ่ายได้และมีคุณภาพสำหรับชายและหญิงทุกคน (4.3) ในภาพรวมเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ (4.4) เน้นให้จัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา (4.5) การเข้าถึงการศึกษาของผู้พิการชนพื้นเมือง และกลุ่มเปราะบาง

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (Achieve gender equality and empower all women and girls) มีเป้าประสงค์ที่ครอบคลุมประเด็นเรื่อง (5.1) การยุติการเลือกปฏิบัติ และขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิง (5.2) ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง (5.3) การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพในการเป็นผู้นำและการตัดสินใจในทุกระดับ (5.4) การเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all) มีเป้าประสงค์ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัย (6.1) การเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม (6.2) ยุติการขับถ่ายในที่โล่ง (6.3) ประสิทธิภาพการใช้น้ำและแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ (6.4) การบริหารจัดการน้ำแบบองค์รวมทั้งในและระหว่างประเทศ (6.5) การป้องกันและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all) มีเป้าประสงค์ครอบคลุม 3 ประเด็นหลักคือ (7.1) การเข้าถึงพลังงาน (7.2) การเพิ่มสัดส่วนพลังงานทดแทน (7.3) การปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all) มีเป้าประสงค์ที่ครอบคลุมหลายประเด็น เช่น การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรอย่างยั่งยืน (8.1) การเพิ่มผลิตภาพผ่านการเพิ่มความหลากหลาย (8.2) การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม (8.3) การส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (8.4) การบรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีประสิทธิภาพ (8.5) การมีงานที่เหมาะสมและมีผลตอบแทนที่ยุติธรรมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation) มีเป้าประสงค์ที่ประกอบด้วย 3 ด้านหลัก คือ (9.1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุตสาหกรรม และนวัตกรรม เป้าประสงค์นี้จะเน้นไปที่การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน (9.2) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพในการใช้

ทรัพยากรสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (9.3) การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน (9.4) ให้บริการทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries) มีเป้าประสงค์ที่เน้นไปที่ (10.1) การเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด (10.2) ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้โดยไม่เลือกปฏิบัติ (10.3) จัดนโยบายและผลของนโยบายที่นำไปสู่ความไม่เสมอภาค (10.4) ใช้นโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคมเป็นเครื่องมือ

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทนทาน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable) มีเป้าประสงค์ครอบคลุมในหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเมืองและชุมชน อาทิ (11.1) การเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐาน การยกระดับชุมชนแออัด (11.2) การเข้าถึงคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน ปลอดภัย ง่ายได้ และคำนึงถึงคนเปราะบางกลุ่มต่างๆ ด้วย (11.3) การวางแผนของการบริหารจัดการเมืองและชุมชนอย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืน (11.4) ปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก (11.5) ลดความเสียหายจากภัยพิบัติ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งปกป้องคนจนและคนเปราะบาง (11.6) การจัดการมลพิษทางอากาศและของเสีย (11.7) การพัฒนาและเข้าถึงพื้นที่สีเขียวสำหรับคนกลุ่มต่างๆ

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns) มีเป้าประสงค์ที่ครอบคลุมประเด็น (12.1) การจัดการและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (12.2) การลดของเสียที่เป็นอาหาร (food waste) (12.3) ลดการปล่อยสารเคมีและของเสียเป็นพิษออกสู่ธรรมชาติและจัดการอย่างถูกต้อง (12.4) ลดของเสียโดยกระบวนการ reuse และ recycle (12.5) การให้บริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ นำ SDGs ไปผนวกรวมกับข้อมูลด้านความยั่งยืน (12.6) การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐอย่างยั่งยืน (12.7) การสร้างความตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนในสังคม

เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts) เป้าประสงค์ของเป้าหมายนี้เน้นในเชิงนโยบายและกลไกสนับสนุนการรับมือและปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development) มีเป้าประสงค์ที่ครอบคลุมประเด็นหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทะเลและมหาสมุทร ทั้งด้านมลพิษ การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรประมง ความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงทรัพยากรประมงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss) มีเป้าประสงค์ที่ครอบคลุมประเด็นหลายประเด็น อาทิ (15.1) การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืด (15.2) ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน (15.3) ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม (15.4) การอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ (15.5) ลดการเสื่อมโทรมของดินที่อยู่ตามธรรมชาติ (15.6) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม (15.7) ยุติการค้าและขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels) มีเป้าประสงค์ที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ อาทิ (16.1) ลดความรุนแรงทุกรูปแบบ (16.2) ยุติการข่มเหง หาประโยชน์ และความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก (16.3) การเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม (16.4) ลดการ

ลักลอบค้าอาวุธ ฟอกเงิน และต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรม (16.5) ลดการทุจริตคอร์รัปชัน (16.6) พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส (16.7) มีความรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (16.8) เพิ่มการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรโลกบาล (16.9) เอกสิทธิ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน (16.10) การเข้าถึงข้อมูลและการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development) มุ่งยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือ โดยเฉพาะความร่วมมือหลายภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ผ่านการระดมทุนที่เป็นตัวเงิน เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดจนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่างๆ ตามความต้องการ จนสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

1.4 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.4.1 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

1) **บทบาทของภาค** ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสม กับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบัน การศึกษาและสถาบันวิจัย ที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบ อุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้ม แข็งเศรษฐกิจ ภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

2) **ทิศทางการพัฒนาภาค** ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจ ชีวภาพ เชื่อมโยง การค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตู เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิต ประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา 3G ได้แก่ Green พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการ น้อย่างยั่งยืน Growth โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจ พิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจ ฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต และ Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

เป้าหมายรวม

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลง

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับหมุดหมาย การพัฒนาประเทศตามกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและ ข้อจำกัด ของภาค เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยใช้ ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มี

การเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
2. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
4. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

5. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
6. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความ

เหลื่อมล้ำทางสังคม

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ในช่วง 4 ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2560 – 2563)

พบว่า การแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต โดยหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องสามารถเพิ่มพื้นที่ชลประทานได้ทั้งสิ้น 565,327 ไร่ หรือเฉลี่ยปีละ 141,332 ไร่ บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดให้มีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ 120,000 ไร่ รวมทั้งยังได้ปริมาณกักเก็บน้ำและพื้นที่รับประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หอง ฝาย และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติด้วยการสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย ซึ่งสามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บได้ทั้งสิ้น 242.79 ล้านลูกบาศก์เมตร นอกจากนี้ มีการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลให้สามารถนำขึ้นมาใช้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนหรือแหล่งน้ำดิบสำหรับประปาหมู่บ้านเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ซึ่งปัจจุบันภาคมีปริมาณน้ำบาดาลที่กักเก็บ รวม 241,312 ล้านลูกบาศก์เมตร และมีปริมาณการใช้น้ำบาดาล รวม 4,680 ล้านลูกบาศก์เมตร

2) การพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ โดยดำเนินการก่อสร้างระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำไปยังพื้นที่เกษตรกรรม ทำให้มีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น 565,327 ไร่ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาภาคที่มีการกำหนดการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ชลประทานปีละ 120,000 ไร่

3) การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้ทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งสามารถเพิ่มพื้นที่รับประโยชน์ทั้งสิ้น 2.58 ล้านไร่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 2 ในช่วง 3 ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2560 – 2562) พบว่า การแก้ปัญหาความยากจนมีความก้าวหน้าอย่างมาก โดยในปี 2562 สัดส่วนคนจนของภาคลดลงเหลือร้อยละ 8.37 บรรลุค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ลดลงเหลือร้อยละ 10.00 ในปี 2562 เช่นเดียวกับสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ ในปี 2562 ที่ลดลงเหลือ 0.436 บรรลุค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ลดลงต่ำกว่า 0.446

แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ประกอบด้วย

การพัฒนาอาชีพและรายได้ของคนจน โดยดำเนินการฝึกอบรมอาชีพเพื่อถ่ายทอด องค์ความรู้ตลอดจน พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และการพัฒนากำลังคน อาชีวศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จัดตั้งกองทุนชุมชนหนุนเสริมอาชีพ ผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) เพื่อให้หมู่บ้านมีกองทุน ชุมชนที่สามารถ หนุนเสริมอาชีพผู้มีรายได้น้อย จำนวน 2,678 หมู่บ้าน และผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงแหล่งทุนในการ ประกอบอาชีพ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยปรับปรุงสถานที่ บริการผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้เป็นอารยสถาปัตยกรรม จำนวน 10 แห่ง พัฒนามาตรฐาน การให้บริการและดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ โดยพัฒนาคลินิกผู้สูงอายุให้มีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินของ กรมการแพทย์ และตำบลมีระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแล ผู้สูงอายุระยะยาว (LTC) ในชุมชน และจัดกิจกรรมยุติธรรมเชิงรุกสร้างสุขให้ประชาชนสนับสนุนศูนย์ยุติธรรมชุมชนนำ กระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้เพื่อ ระวังข้อพิพาทในเรื่องหนี้ในระบบ

การพัฒนาศักยภาพคนและเครือข่ายองค์กรชุมชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้ผู้นำในขบวนองค์กร ชุมชนมีทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และขีดความสามารถในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 807 ตำบล

2) การพัฒนาระบบป้องกันและควบคุมโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี ในพื้นที่เสี่ยง โดยดำเนิน กิจกรรมการรณรงค์กำจัดพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี เพื่อคัดกรองพยาธิใบไม้ตับ และมะเร็งท่อน้ำดีในประชาชน กลุ่มเสี่ยง ประชาชนกลุ่มเสี่ยงอายุ 40 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจคัดกรองด้วยอัลตราซาวด์พร้อมกำจัดสิ่งปนเปื้อนให้ถูกต้องในพื้นที่ เสี่ยงและจัดการเรียนการสอนในพื้นที่เสี่ยง

3) การพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยมีการเฝ้าระวัง ติดตาม แก่ไขภาวะโภชนาการและการพัฒนาการเด็ก ให้หญิงตั้งครรภ์โลหิตจางไม่เกินร้อยละ 2.0 ทารกแรกเกิดมีภาวะขาดสารไอโอดีนลดลงร้อยละ 2.0 และเด็กอายุ 6 เดือน – 5 ปี ได้รับธาตุเหล็กอย่างต่อเนื่องครอบคลุมไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90.0 ของประชากรเด็กในภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 3 ในช่วง 3 ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2560 – 2562) พบว่า เศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย เป็นผลจากการชะลอตัวของภาคเกษตรและภาคการค้า สำหรับภาคเกษตร ขยายตัวชะลอลงเหลือร้อยละ 1.1 ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย เนื่องจากผลผลิต ข้าวและอ้อยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ จากการได้รับผลกระทบภัยแล้ง รวมทั้งพื้นที่เกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกพื้นที่ชลประทานอาศัย น้ำฝนเป็นหลัก อย่างไรก็ตามในพื้นที่มีการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการยกระดับการผลิตและสร้าง มูลค่าเพิ่มมากขึ้น สำหรับการอนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ กำหนดไม่สามารถเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ 15.0 ต่อพื้นที่ภาคได้ เนื่องจากมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อทำการเกษตรและเกิด ไฟไหม้ป่าเป็นประจำทุกปี โดยในปี 2562 พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 14.9 ต่อพื้นที่ภาค

แนวทางการพัฒนา

1) การเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ มีการนำนวัตกรรม มาใช้ในการแปรรูปข้าวหอมมะลิให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย และการยกระดับกลุ่มผู้ผลิต ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้สู่มาตรฐานสินค้าอย่างครบวงจร รวมทั้งการเชื่อมโยงตลาดข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้

2) การส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่สินค้าชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่ การเพิ่ม ศักยภาพการผลิตโคเนื้อและโคนมคุณภาพสูง รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์โคขุนโพนอย่างค่าด้วยนวัตกรรม สร้างสรรค์

3) การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bioeconomy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของ ภาค โดยสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ได้สนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชีวภาพ พัฒนาองค์ความรู้ และนวัตกรรม ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการของภาค รวมทั้งมีมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ฝ่ายเศรษฐกิจครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่

13 มกราคม 2563 ได้เห็นขอบกรอบแนวคิดการพัฒนาเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor : NeEC –Bioeconomy)

4) **โครงสร้างเศรษฐกิจปรับตัวไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ** โครงสร้างเศรษฐกิจของภาคประกอบด้วย ภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 20.0 มีแนวโน้มที่ลดลง เมื่อเทียบกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ที่มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 23.2 โดยภาคเกษตรกรรมยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้หลักให้กับภาค แต่ส่วนใหญ่เป็นพืชเชิงเดี่ยว เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเพิ่มมูลค่าและมีความเสี่ยงในการผลิตเนื่องจากมีความผันผวนต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศสูง ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทในการสร้างฐานรายได้ใหม่ให้กับภาคในอนาคต สินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหาร การผลิตเครื่องดื่ม การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การผลิตสิ่งทอ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และการผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ เป็นต้น แต่สินค้าที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ส่งต่อไปแปรรูปเพิ่มมูลค่านอกภาค ส่วนสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อส่งออกส่วนใหญ่เป็นสินค้าผ่านแดนจากต่างประเทศ

5) **ภาคเป็นศูนย์กลางในการให้บริการสาธารณสุขกับประเทศเพื่อนบ้าน** โดยมีโรงพยาบาลระดับจังหวัดและอำเภอตามจังหวัดชายแดนให้บริการรักษาสุขภาพกับประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้านตามหลักมนุษยธรรม ส่วนโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในเมืองหลัก อาทิ จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น และอุบลราชธานี มีการให้บริการกับกลุ่มผู้รับบริการที่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน

6) **การอนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้** ให้ความสำคัญอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติโดยในช่วงปี 2560 – 2562 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อบริหารจัดการพื้นที่ป่า ศึกษานวัตกรรมที่เหมาะสมต่อการฟื้นฟูป่าอนุรักษ์เสื่อมสภาพ จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการใช้ประโยชน์ไม้ขนาดเล็กและของป่า เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลทางวิชาการ และเป็นแหล่งเผยแพร่การใช้ประโยชน์ไม้ขนาดเล็กและของป่า

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 4 ในช่วง 4 ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2560 – 2563) พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ซึ่งบรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตั้งแต่ช่วงปลายปี 2562 - 2563 เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงร้อยละ 22.3 และรายได้ลดลงร้อยละ 24.7 ส่งผลให้ค่าเป้าหมายไม่บรรลุตามที่กำหนดไว้

แนวทางการพัฒนา

1) **การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น** อาทิ พัฒนาและส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง และส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนต้นแบบ (กลุ่มจังหวัดวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง)

2) **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรองเพิ่มขึ้น** อาทิ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง – เข็กกีฬา การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยวตามเส้นทางโรแมนติกรูทและนาสิรูท เป็นต้น แต่ยังไม่สามารถสร้างรายได้หลักให้กับภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 5 ในช่วง 3 ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2560 – 2562) ถึงแม้ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวม ขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ได้กำหนดค่าเป้าหมายในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เศรษฐกิจขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5 เนื่องจากในปี 2562 ภาคประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรงส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจโดยรวม อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในภาค อาทิ โครงข่ายคมนาคมทางอากาศ ระบบถนน และระบบราง มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

1) การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ อาทิ การพัฒนาท่าอากาศยานขอนแก่น เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการการเดินทางและการขนส่งสินค้าทางอากาศเพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เป็นการก่อสร้างอาคารที่พักผู้โดยสารหลังใหม่ พื้นที่รวม 40,000 ตารางเมตร สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 2,000 คนต่อชั่วโมงหรือ 5.0 ล้านคนต่อปี

2) การเชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักและระหว่างฐานการผลิตหลักของประเทศ อาทิ โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น โครงการรถไฟทางคู่ช่วงมาบะเมา-ชุมทางถนนจิระ โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (Motorway) สายบางปะอิน-สระบุรี-นครราชสีมา และโครงการที่จะดำเนินการในอนาคต อาทิ โครงการรถไฟความเร็วสูง ช่วงกรุงเทพ- นครราชสีมา โครงการรถไฟทางคู่สายใหม่ช่วงบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม

3) การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อรองรับการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของประเทศ ที่ผ่านมามีการพัฒนาเมืองชายแดนที่ได้รับการประกาศให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (หนองคาย มุกดาหาร และนครพนม) เพื่อเป็นพื้นที่การลงทุนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านโดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ เช่น ด้านศุลกากร ระบบถนนและรถไฟเชื่อมโยงเพื่อนบ้าน เป็นต้น แต่ยังมีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ไฟฟ้า ประปา การเตรียมเมืองเข้าสู่เมืองอัจฉริยะ เพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 6 ในช่วง 4 ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2560 – 2563) พบว่า มูลค่าการค้าชายแดน มีการขยายตัวต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ได้กำหนดที่ร้อยละ 20 โดยมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 9.1 ต่อปี เนื่องจากความต้องการสินค้าของประเทศเพื่อนบ้านลดลง โดยเฉพาะสปป.ลาว ในช่วงปี 2560 - 2563 หดตัวลงเฉลี่ยร้อยละ 1.1 และประเทศเวียดนาม ขยายตัวชะลอลงเหลือเพียงร้อยละ 3.4

แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่หนองคาย มุกดาหาร และนครพนม โดยจังหวัดหนองคาย ได้ก่อสร้างเส้นทางหลวงหมายเลข 212 อ.โพนพิสัย-บึงกาฬ ตอน 1 ถนนสาย ก.ฝั่งเมืองหนองคาย และการก่อสร้างศุลกากรหนองคาย และลานตรวจสินค้าแห่งใหม่พร้อมสิ่งปลูกสร้าง สำหรับจังหวัดมุกดาหาร ได้ก่อสร้างเส้นทางหลวงหมายเลข 12 กาฬสินธุ์-บรรจบทางหลวงหมายเลข 12 (บ้านนาไคร้) ตอน 1 และตอน 2 และจังหวัดนครพนม ก่อสร้างศูนย์การขนส่งชายแดนและด่านศุลกากรแห่งใหม่ พร้อมทั้งการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 22 สกลนคร-นครพนม รวมทั้งโครงการก่อสร้างที่ทำการด่านศุลกากรท่าลี่ และส่วนประกอบอื่น สำหรับการลงทุนในการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย ปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร และ หนองคาย ยังไม่มีเอกชนลงทุนเข้าพื้นที่กรมธนารักษ์ ซึ่งอยู่ระหว่างรอเสนอคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษพิจารณาแนวทางสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ราชพัสดุต่อไป

2) การค้าชายแดนมีความสำคัญมากขึ้นต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค โดยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ภาคมีสัดส่วนการค้าชายแดน ร้อยละ 34.2 ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเมื่อเทียบกับในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีสัดส่วนการค้าชายแดน ร้อยละ 24.2 ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน ด้านการค้าที่สำคัญของภาค ได้แก่ ด้านมุกดาหาร ด้านนครพนม ด้านหนองคาย และด้านพิบูลย์มังสาหาร (อุบลราชธานี) มีสัดส่วนต่อมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน เฉลี่ยร้อยละ 46.9 23.4 17.8 และ 5.4 ตามลำดับ โดยการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดีเซล สินค้าปุ๋ยสัตว์อื่น ๆ รถยนต์นั่ง เครื่องสำอาง เครื่องหอมและสบู่ และสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ทองคำ ผักและของปรุงแต่งจากผัก ทองแดงและผลิตภัณฑ์ ในส่วนของการค้าผ่านแดนกับ จีนตอนใต้ (กว่างซี) สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ หมวกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ และ เครื่องรับ-ส่งสัญญาณและอุปกรณ์ติดตั้ง สำหรับการค้าผ่านแดนกับเวียดนาม สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ผลไม้สดแช่เย็นแช่แข็ง และเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ และสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องรับวิทยุโทรศัพท์ โทรเลข โทรศัพท์ และเคมีภัณฑ์อื่นๆ

3) การก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-สปป.ลาว แห่งที่ 5 ณ จังหวัดบึงกาฬ เพื่อเชื่อมระหว่างบึงกาฬ-เมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ (สปป.ลาว) คาดว่าจะแล้วเสร็จ ในปี 2565

1.4.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม การค้าชายแดนและสังคมเป็นสุข”

โดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกร รุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

3. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

4. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

5. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลวางรากฐานไว้ให้ การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการ สร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับเดินทางมายังกลุ่มจังหวัด

6. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่น ลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ (Mission)

- 1) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- 3) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- 6) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- 7) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

1) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- 1.2 ส่งเสริมและพัฒนาาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- 1.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- 1.4 ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- 1.5 ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- 1.7 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 1.8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- 1.9 ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
- 1.10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

2) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
2. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.2 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว
- 2.4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- 2.5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 2.6 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.7 ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
- 2.8 ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
- 2.9 ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
- 2.10 ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ และการตลาด
- 2.11 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
- 2.12 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
- 2.13 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

3) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้ แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- 3.2 พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 3.3 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- 3.4 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.4.3 แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์) คือ

“ศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค นวัตกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม และเป็นสังคมคุณภาพสูง”

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดนครราชสีมา (ประเด็นยุทธศาสตร์) รวม 5 ประเด็น ดังนี้

1. ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
2. ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
3. เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง
4. ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน
6. ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา และ แผนงาน (กลยุทธ์)

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม โดยการขุดลอกลำน้ำ การขุดลอกแก้มลิงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน การสร้างฝายเพื่อชะลอน้ำ การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อร่วมกันดูแลแม่น้ำ ลำคลองและระบบส่งน้ำ การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดินเป็นของตนเอง การสำรวจ วิเคราะห์ และวิจัยดิน การปรับปรุง แก้ปัญหาดินเปรี้ยวและดินเค็ม อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ จำแนกประเภทสำมะโนที่ดิน การจัดทำระบบสารสนเทศด้านการพัฒนาที่ดิน เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและยั่งยืน และการส่งเสริมเครือข่ายอาสาสมัครเกษตรด้านการพัฒนาที่ดิน

2. พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูงด้วยการเกษตรอัจฉริยะ โดยการพัฒนาลินค่าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ผลไม้ และสมุนไพร ให้มีมูลค่าสูง ส่งเสริม และสนับสนุนสินค้าเกษตรปลอดภัยได้รับมาตรฐานมีการรับรอง ส่งเสริมการผลิตพืชทางเลือกที่มีมูลค่าสูงตามความเหมาะสมของพื้นที่แบบครบวงจร นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาลินค่าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตร พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง (Smart farmer) และมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

3. พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ต้นทุนลดลง และมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้ได้ผลผลิตและมีมูลค่าสูงเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยการผสมเทียมและ การกระจายน้ำเชื้อพันธุ์ดี ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์หรือแมลงที่ตลาดมีความต้องการสูง ส่งเสริมการใช้อาหารและพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ พัฒนาทักษะความรู้ของเกษตรกรด้านการเลี้ยงการจัดการฟาร์ม การสุขาภิบาล การปรับปรุงพันธุ์ การจัดการอาหารและพืชอาหารสัตว์ และการใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมการบริหารจัดการ (Smart farmer) พัฒนามาตรฐานฟาร์ม (Good Farming Management : GFM) ของกรมปศุสัตว์ รวมทั้งปศุสัตว์อินทรีย์ ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน ส่งเสริมด้านโรงงานแปรรูป เพื่อให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ บรรจุหีบห่อสินค้า และการตรวจสอบย้อนกลับ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย/สถาบันเกษตรกร ส่งเสริมการผลิตในลักษณะแปลงใหญ่ เสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งการศึกษาดูงานด้านพันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ การแปรรูป และอื่น ๆ

4. ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัดนครราชสีมา โดยการยกระดับสู่มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ การส่งเสริมให้เกษตรกรฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (ตามมาตรฐาน GAP) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำโดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการผลิตสายพันธุ์ที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต การจัดตั้งแปลงสาธิตการเพาะเลี้ยงด้วยระบบไบโอฟลอค (biofloc) เพื่อเป็นศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกร รวมทั้งพัฒนามาตรฐานการผลิตและการตามสอบสินค้าประมง และการสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนองค์กรประมงท้องถิ่น หรือชมรมให้มีความเข้มแข็ง

5. บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความยั่งยืนและคงความหลากหลาย โดยการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อสร้างสมดุลและความหลากหลายเพื่อให้มีทรัพยากรใช้อย่างยั่งยืน การผลิตพันธุ์สัตว์น้ำประจำถิ่นหรืออัตลักษณ์ของจังหวัดนครราชสีมาและสัตว์น้ำที่มีความเหมาะสมให้เพียงพอต่อการบริโภคและการส่งออก การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำรวมถึงสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ การวิจัย พัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและนางงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง

6. ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีทักษะในด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการวางแผนการผลิตและการจัดการ และการส่งเสริมเกษตรกรในทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตร รวมถึงสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับเกษตรกร

7. ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร โดยจัดเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม ศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า การลงทุนด้านเกษตรและอาหาร รวมทั้งตลาดประมงสินค้าเกษตร และส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

8. ส่งเสริมการสร้างช่องทางทางการตลาดปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกร โดยการจัดกิจกรรมทางการตลาดเพื่อส่งเสริมช่องทางจำหน่ายสินค้าการเกษตร เช่น การจัดงานมหกรรมปศุสัตว์โคราช จัดงาน Roadshow สินค้าปศุสัตว์ การจัดเทศกาลอาหารปิ้งย่าง เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาช่องทางทางการตลาดใหม่โดยเน้นการสร้างมาตรฐานการตลาดปศุสัตว์ เช่น การพัฒนาการซื้อขายโดยการชั่งน้ำหนัก ผลักดันให้เกิดการกำหนดราคากลางสินค้าปศุสัตว์ ตลาดซื้อขายออนไลน์ เป็นต้น

แผนงานโครงการ

1. แผนงาน

- พัฒนาเพื่อยกระดับด้านการเกษตร

2. โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านการเกษตร

กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม

กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาทรัพยากรดินและน้ำเพิ่มความอุดมสมบูรณ์

กิจกรรมหลักที่ 3 พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

กิจกรรมหลักที่ 4 พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน และมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด

กิจกรรมหลักที่ 5 ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ 6 บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความ ยั่งยืนและคงความหลากหลาย

กิจกรรมหลักที่ 7 ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

กิจกรรมหลักที่ 8 ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้มีความสะอาด สะอาด และปลอดภัย จัดให้มีกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา และกิจกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างความยั่งยืน และรวมถึงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ให้รองรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุควิถีใหม่

2. ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการคัดเลือกพื้นที่/ประเภทของเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืน

3. ยกระดับความปลอดภัยของเมืองจัดการประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์ (MICE City) โดยการสร้างอุปทานของโคราชเมืองโมซ์ซีตี้ ให้มีความปลอดภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การส่งเสริมการจัดงานประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์ของโคราชเมืองโมซ์ซีตี้ (MICE City) และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้โคราชเมืองโมซ์ซีตี้ เพื่อสร้างความยั่งยืน

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการส่งเสริมระบบบริหารจัดการท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา มุ่งสู่ความเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์ระหว่าง EEC กับ CLMV

5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

6. พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการเพิ่มทักษะบุคลากรในจังหวัดเพื่อรองรับการเติบโตของท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา

7. ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership: PPP) โดยการส่งเสริม ให้เกิดกิจกรรมภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC - Bioeconomy) ของจังหวัดนครราชสีมา การประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้เขตพื้นที่และมีการมีส่วนร่วมการลงทุนท่าเรือบกนครราชสีมาในรูปแบบ PPP การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ส่งเสริมการลงทุนผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของศูนย์กระจายสินค้าภาคเอกชน

8. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการพัฒนาความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ที่มีความได้เปรียบด้านการแข่งขัน

แผนงานโครงการ

1. แผนงาน

- ยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน

2. โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โครงข่ายคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว บริการ และ การลงทุน

กิจกรรมหลักที่ 1 ส่งเสริมระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพ

กิจกรรมหลักที่ 2 ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

กิจกรรมหลักที่ 3 ยกระดับความปลอดภัยของเมืองเพื่อรองรับการจัดการประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์

กิจกรรมหลักที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ 5 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ 6 พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ 7 ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership: PPP)

กิจกรรมหลักที่ 8 ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง

แนวทางการพัฒนา

1. ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงอายุให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยการใช้กลไกระดับตำบลในการขับเคลื่อนกิจกรรมผู้สูงอายุผู้สูงอายุคุณภาพต่อเนื่อง และการใช้กลไกในระดับอำเภอในการพัฒนาสู่เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุผ่านเกณฑ์ระดับพื้นฐาน รวมถึงขับเคลื่อนชมรมผู้สูงอายุให้ไปสู่เกณฑ์ที่กำหนด

2. ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ ด้วยการเพิ่มการคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุโดยการคัดกรอง ADL การลดกลุ่มผู้สูงอายุติดเตียง และการเพิ่มศักยภาพทีมป้องกันการผลิตตกหล่น

3. เร่งรัดการกลับคืน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและประชาชน อันเนื่องจากปัญหา Covid-19 โดยการใช้กลไกของตำบลที่ใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชนมากที่สุดในการให้ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันด้านการดำรงชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา Covid-19 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและอาชีพตามปัญหาและความต้องการของชุมชน ในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ และฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน เช่น การใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมและต่อยอดสู่การสร้างอาชีพใหม่แก่ชุมชน และการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมที่มีคุณค่าเพื่อการสร้างรายได้และสร้างความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน

4. เสริมสร้างและพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน ให้มีทักษะชีวิตขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและมีเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานสากล และศตวรรษที่ 21 ด้วยการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยให้เจริญเติบโตตามวัยก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาโดยให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกพื้นที่การพัฒนาเด็กวัยเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งให้ครอบคลุมตามหลักสูตร มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็น และมีขีดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

5. เร่งรัดการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการพัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อให้อยู่ดีมีสุข ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และส่งเสริมการบูรณาการแก้ไขปัญหาด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางเกิดขึ้นอย่างยั่งยืนด้วยการใช้กลไกระดับพื้นที่ในการขับเคลื่อนการดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ทุกช่วงวัย

6. ส่งเสริมการขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดี มีคุณธรรม ถึงพร้อมด้วยความพอเพียง มีวินัย สุจริต จิตอาสา ในสังคมที่เป็นธรรมไม่ทอดทิ้งกัน โดยการส่งเสริมแนวคิดจิตอาสา และขยายฐานไปสู่ทุกหน่วยทางสังคมของจังหวัด และการสนับสนุนการสร้างเสริมในการวิเคราะห์และรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เพื่อการตัดสินใจ ในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ

7. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน โดยการสร้างโอกาสของวัยแรงงาน ได้ Up/Re Skill ให้มีทักษะเพียงพอ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคต และการใช้เทคโนโลยีสู่การแก้ปัญหาเมือง และความเป็นเมืองอัจฉริยะ

8. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน โดยการควบคุมและป้องกันโรคจากสัตว์สู่คน และการควบคุมและป้องกันโรคอุบัติใหม่

9. ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการโดยยกระดับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่เน้นการมีส่วนร่วมในทุกมิติ และการขับเคลื่อนการบริหารตามแนวทางที่กำหนดไว้ร่วมกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

10. เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City โดยพัฒนาปรับปรุงระบบสนับสนุนการบริหารและให้บริการตามแนวทางของ digital transformation

11. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่โดยดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนงานโครงการ

1. แผนงาน

- พัฒนาคมน ชุมชน และเมือง

2. โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านสังคม

กิจกรรมหลักที่ 1 ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงวัยให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน

กิจกรรมหลักที่ 2 ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ

กิจกรรมหลักที่ 3 ป้องกัน แก้ไข พื้นฟู และเยียวยา ปัญหา Covid-19 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน

ชุมชน/หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

กิจกรรมหลักที่ 4 เสริมสร้างและพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน

กิจกรรมหลักที่ 5 การช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

กิจกรรมหลักที่ 6 การขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดีที่มีคุณธรรม

กิจกรรมหลักที่ 7 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ 8 ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ 9 ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ

กิจกรรมหลักที่ 10 เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City

กิจกรรมหลักที่ 11 ส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ยกระดับการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่าในส่วนของการป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การจัดการไฟป่า และการฟื้นฟูสภาพป่า

2. เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรการป้องกันและติดตามสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่การฟื้นฟูแหล่งน้ำและแหล่งอาหารสัตว์ป่าในพื้นที่เสี่ยง และการพัฒนาระบบติดตาม และคาดการณ์สภาพอากาศ สำหรับการจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ

3. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม โดยการเร่งการลดระดับความเค็มของดินในพื้นที่ที่ประสบปัญหาการป้องกันการแพร่กระจายดินเค็ม และการปรับปรุงบำรุงดินและปลูกพืชทนเค็ม รวมทั้งการพัฒนาวิธีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดินเค็มในการทำการเกษตรทางเลือก

4. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) ด้วยการลดและติดตามปริมาณฝุ่นละออง โดยใช้เทคโนโลยีแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ดำเนินการตามมาตรการการเฝ้าระวัง และจัดกิจกรรมที่ช่วยในการลดปริมาณฝุ่นละออง

5. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย โดยการคัดแยกขยะในชุมชน ดำเนินกิจกรรม 3 R การนำขยะรีไซเคิลไปใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่าก่อให้เกิดรายได้และปรับปรุงระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักวิชาการ

6. เพิ่มประสิทธิภาพการให้น้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ โดยเร่งบำบัดน้ำเสียในชุมชนและน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมให้มีค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

7. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค โดยการจัดให้มีน้ำอุปโภคบริโภคให้หมู่บ้านที่ขาดแคลน และจัดหาน้ำสำรอง

8. เพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำท่วมขัง และอุทกภัย โดยการพัฒนากระแสน้ำเพื่อลดและติดตามการเกิดปัญหาน้ำท่วมขัง การระบายน้ำท่วมขัง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อป้องกันการเกิดภัยพิบัติ

9. ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน โดยเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานชีวมวล และพลังงานทางเลือกอื่นๆ

10. บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน โดยการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พัฒนาศูนย์เรียนรู้แหล่งโคราชจีโอพาร์ค ส่งเสริม การอนุรักษ์มรดกทางธรณี ธรรมชาติ และวัฒนธรรม โคราชจีโอพาร์ค ทักษะภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อยอดผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น การศึกษาหลักสูตรโคราชจีโอพาร์ค และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

11. บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกราช โดยประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่สงวนชีวมณฑล ต่อยอดผลงานวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

12. บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่มรดกโลก การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์พื้นที่มรดกโลก และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

13. ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาของชุมชนและท้องถิ่นไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ พัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน มีความปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงานโครงการ

1. แผนงาน

- ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. โครงการ

- โครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - กิจกรรมหลักที่ 1 ยกระดับการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่า
 - กิจกรรมหลักที่ 2 เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่
 - กิจกรรมหลักที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม
 - กิจกรรมหลักที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5)
 - กิจกรรมหลักที่ 5 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย
 - กิจกรรมหลักที่ 6 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ
 - กิจกรรมหลักที่ 7 เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค
 - กิจกรรมหลักที่ 8 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย
 - กิจกรรมหลักที่ 9 ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน
 - กิจกรรมหลักที่ 10 บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน
 - กิจกรรมหลักที่ 11 บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกราช
 - กิจกรรมหลักที่ 12 บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่
 - กิจกรรมหลักที่ 13 ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาขีดความสามารถในระบบการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการสร้างเครือข่ายบูรณาการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงของจังหวัด และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดในพื้นที่เสี่ยง เส้นทางคมนาคมหลัก และเส้นทางรองของจังหวัด
2. ยกระดับการรับรู้ของประชาชนในความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยการสร้างการรับรู้กฎหมาย สิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
3. เพิ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการเสริมสร้างแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชน
4. ยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน โดยการเสริมสร้างความปลอดภัยและลดผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้กับประชาชน
5. ยกระดับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยการจัดกิจกรรมรณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การจัดกิจกรรม TO BE NUMBER ONE การจัดกิจกรรมบำบัดและรักษา และการดำเนินการอื่นๆ กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เพื่อเป็นการป้องกัน ปราบปราม ทุกมิติ

แผนงานโครงการ

1. แผนงาน

- ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

2. โครงการ

- โครงการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 - กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในระบบการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 - กิจกรรมหลักที่ 2 ยกระดับการรับรู้ของประชาชนในความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
 - กิจกรรมหลักที่ 3 เพิ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - กิจกรรมหลักที่ 4 ยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
 - กิจกรรมหลักที่ 5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา

1. ยุทธศาสตร์ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการน้ำ เพื่อแก้ไขและ ป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบตามแนวทางพระราชดำริ เช่น การบริหารจัดการ “น้ำ” เตรียมรับมือ “สึนามิแล้ง”
- 1.2 ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 ยกระดับคุณภาพการศึกษา ผู้ผลิตที่มีคุณภาพ และมีสติปัญญารอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง
- 2.2 ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคนให้มีคุณภาพ เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น
- 2.3 พัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดี ทั้งร่างกาย จิตใจ เช่น สาธารณสุข สร้างสุขภาพประชาชน “3อ.2ส.” (อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา) สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์
- 2.4 ส่งเสริมงานป้องกันแก้ไขปัญหาหยาเสพติด
- 2.5 ทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ ยกกระดับมาตรฐานการผลิต และการพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร เพิ่มปริมาณคุณภาพการผลิต ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มช่องทางการตลาด ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรและเครือข่ายเกษตรกร เร่งรัดสร้างอาชีพเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และพืชเศรษฐกิจสร้างรายได้
- 3.2 บริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคาร์น้ำใต้ดิน สร้างโครงข่ายน้ำ เพื่อการเกษตร น้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง

แนวทางการพัฒนา

- 4.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทั่วถึง
- 4.2 บำรุงรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการจัดสรรที่ดีมีคุณภาพ
- 4.3 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชน
- 4.4 ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- 4.5 สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬา บำรุงสถานที่สำหรับกีฬาการท่องเที่ยวและสุขภาพ จัดให้มีสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

5. ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

- 5.1 ยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 5.2 พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 5.3 สนับสนุน ส่งเสริมการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่ออนาคต
- 5.4 ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต ยกย่องความโปร่งใสในการบริหารงาน
- 5.5 นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น
- 5.6 ปรับปรุงโครงสร้างให้กระชับไม่ซับซ้อน

1.6 ไทยแลนด์ 4.0 (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ 4.0 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยี กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์ อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อบังคับ อุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ประเทศไทย 4.0 ถือเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IOT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลนครนครราชสีมา วิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร หรือหน่วยงานทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส หรือปัญหาอุปสรรคสำคัญ ในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต โดยใช้เครื่องมือ SWOT Analysis โดยได้นำวิสัยทัศน์ประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา มาร่วมในการวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาล ดังนี้

2.1 วิสัยทัศน์

มุ่งสู่การเป็นมหานครที่น่าอยู่ในระดับสากลด้วยพลังสังคมเพื่อความสุขของประชาชนอย่างยั่งยืน

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยและการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ในระดับสากล
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ครอบคลุมและทั่วถึง
3. การเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีสังคมที่มีเอื้ออาทรต่อกันด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน
4. ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาศรีธรรมชาติด้านสิ่งแวดล้อม
5. พัฒนาเศรษฐกิจทุกภาคส่วนให้มีประสิทธิภาพ
6. พัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยและประเพณีท้องถิ่นให้มีคุณค่าต่อการพัฒนาเมือง
7. การบริหารองค์กรให้มีสมรรถนะสูงตามธรรมาภิบาลด้วยเทคโนโลยี

2.2 ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม
3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง

2.3 เป้าประสงค์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบให้มีความทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (smart city) ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีการบูรณาการทำงานกับทุกภาคส่วนในสังคม
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตและมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชุมชนและครอบครัว มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการจัดการศึกษา พัฒนาอาชีพที่ครอบคลุมและทั่วถึง
3. เสริมสร้างสังคมที่อบอุ่นที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีจิตอาสาในการจัดทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ร่วมกันของคนในสังคมบนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม ทั้งเด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชน
4. อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่เหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิต มีภูมิทัศน์ของเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
5. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเสถียรภาพ มีการส่งเสริมการค้า การลงทุนและพัฒนาการตลาด ชุมชน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทรัพยากรท้องถิ่นที่ก่อให้เกิดอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ยกระดับการเผยแพร่และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีอัตลักษณ์ร่วมสมัยสำหรับการอนุรักษ์และการเผยแพร่ เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ทางวัฒนธรรมให้กับประชาชน พร้อมทั้งยังคงความมีคุณค่าทางภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับท้องถิ่น
7. พัฒนาศักยภาพระบบการบริหารงานภายในองค์กรให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่มีความเป็นมืออาชีพพร้อมทั้งนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้กับการทำงานเพื่อการพัฒนาองค์กร

2.4 ตัวชี้วัด

- ตัวชี้วัด : ร้อยละของประชาชนที่มีความเชื่อมั่นต่อการจัดบริการสาธารณะของเทศบาล
- ตัวชี้วัด : ร้อยละของประชาชนที่สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือกิจกรรมการเรียนรู้
- ตัวชี้วัด : ร้อยละของครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์
- ตัวชี้วัด : ร้อยละของครอบครัวที่อบอุ่น
- ตัวชี้วัด : ร้อยละที่ลดลงของมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่เกินค่ามาตรฐาน
- ตัวชี้วัด : ร้อยละของรายได้ต่อครัวเรือนที่สูงขึ้น
- ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนร้อยละ 100 มีความเชื่อมั่นในการจัดบริการสาธารณะของเทศบาล
2. ประชาชนร้อยละ 100 สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือกิจกรรมการเรียนรู้
3. ร้อยละ 100 ของครัวเรือนผ่านเกณฑ์
4. ครัวเรือนร้อยละ 100 มีความอบอุ่นในครอบครัว
5. มลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่เกินค่ามาตรฐานลดลงร้อยละ 0.4
6. รายได้ต่อครัวเรือนสูงขึ้นร้อยละ 0.4
7. ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5

2.6 กลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

- 1.1 สร้างกระบวนการที่มีส่วนร่วมการพัฒนาเมืองที่มีประสิทธิภาพกับภาคประชาชน
- 1.2 เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบครบวงจรที่มีความทันสมัยตามแนวทางเมืองอัจฉริยะ
- 1.3 สร้างรูปแบบการบูรณาการของหน่วยงานรัฐ เอกชนและภาคประชาชน
- 1.4 สร้างเครือข่ายในการทำงานโดยใช้นวัตกรรมการพัฒนาเมือง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

- 2.1 ส่งเสริมความเท่าเทียมและการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุขพื้นฐานที่ดี
- 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับประชาชนสำหรับการดำเนินชีวิต
- 2.3 พัฒนาเด็กและเยาวชน คนสูงวัย คนด้อยโอกาส หรือคนพิการ ให้มีคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่จำเป็นของช่วงวัยอย่าง

ต่อเนื่อง

- 2.4 ส่งเสริมพัฒนาการศึกษา และสวัสดิการทางสังคม ให้เกิดขึ้นกับประชาชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม
- 2.5 ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตท้องถิ่น
- 2.6 เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

- 3.1 เร่งจัดภูมิทัศน์เมืองและระบบนิเวศใหม่ให้มีความทันสมัยและมีมาตรฐาน
- 3.2 สร้างจิตสำนึกรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 3.3 แก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ
- 3.4 เร่งกำหนดแผนงานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการจากทุกภาคส่วนในสังคม
- 3.5 พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

4. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

- 4.1 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ
- 4.2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจชุมชนพื้นฐานให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน
- 4.3 เสริมสร้างทักษะความรู้ด้านอาชีพและการทำธุรกิจ SMEs ให้ชุมชน พัฒนาลาดให้รองรับกับการค้าขายแบบ

ดิจิทัล

- 4.4 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการด้านต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน
- 4.5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านอาชีพให้กับชุมชนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

- 5.1 พัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีความทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 5.2 การบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับการพัฒนางานท้องถิ่น
- 5.3 การเพิ่มทักษะและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถที่สูงขึ้น
- 5.4 พัฒนาปรับปรุงองค์กรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของเทศบาลนครนครราชสีมา ภายใต้การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ว่า “มุ่งสู่การเป็นมหานครที่น่าอยู่ในระดับสากลด้วยพลังสังคมเพื่อความสุขของประชาชนอย่างยั่งยืน” ทำให้เทศบาลนครนครราชสีมาได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์เพื่อก้าวไปให้ถึงซึ่งวิสัยทัศน์ดังกล่าว จุดแข็งของเทศบาลนครนครราชสีมา คือ การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และนโยบายที่เป็นระบบโดยให้ความสำคัญกับการให้บริการและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างจริงจัง มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหลายๆ ด้าน เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน มีความพร้อมด้านงบประมาณและเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ในการสนับสนุนการทำงานอย่างเพียงพอ ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งกับการพัฒนาภายใต้นโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการกระจาย การจัดบริการสาธารณะมาสู่ท้องถิ่น และหากจะนำมากำหนดเป็นจุดยืนทางยุทธศาสตร์คาดว่าจะทำให้บังเกิดผลสำเร็จได้ไม่ยาก

นอกจากนี้สิ่งที่จะมองข้ามไม่ได้ คือ จุดอ่อน ที่ต้องนำมาปรับปรุง พัฒนา และแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและโครงการต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว และทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การขับเคลื่อนพัฒนางานไปถึงประชาชนผู้รับบริการด้วยความรวดเร็ว และเมื่อมองถึงโอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาพร้อมไปด้วย การที่เป็นเทศบาลขนาดใหญ่มีโอกาสได้รับจัดสรรงบประมาณสูง และมีโอกาสพัฒนาโครงการใหม่ๆ ตลอดเวลาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย แต่สภาพแวดล้อมความแออัดในเขตเมืองส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการจราจร เป็นต้น นำมาซึ่งผลกระทบที่ไม่ว่าจะหลีกเลี่ยงได้ ปัจจัยภายนอกต่างๆ เหล่านี้รวมไปถึงการกำหนดนโยบายในระดับภูมิภาค และระดับจังหวัดที่เทศบาลเองพร้อมที่จะปรับทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกันให้ประสบผลสำเร็จต่อไป โดยการกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
2. เป็นสังคมที่มีคุณภาพ มีความโดดเด่นทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข สังคม และวัฒนธรรม
3. เป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความพร้อมรับมือต่อสาธารณภัยต่างๆ
4. เป็นเมืองที่มีระบบสาธารณูปโภคที่เป็นระบบและเพียงพอ
5. เป็นศูนย์รวมการเติบโตและกระจายการพัฒนาในด้านต่างๆ ในระดับภูมิภาค

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ของเทศบาลนครนครราชสีมา มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยุทธศาสตร์การพัฒนามาก ยูทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ

ความเชื่อมโยง

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- 3) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 4) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- 5) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- 6) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- 7) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- 8) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 9) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 10) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง
- 11) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน
- 12) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 13) ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. : ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาเมือง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

ความเชื่อมโยง

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- 3) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- 4) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- 5) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม
- 6) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- 7) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 8) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง
- 9) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 10) ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ความเชื่อมโยง

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- 4) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 5) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง
- 6) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล และยั่งยืน
- 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ

4. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ

ความเชื่อมโยง

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- 4) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

- 5) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- 6) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- 7) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- 8) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 9) ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท : ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง

ความเชื่อมโยง

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน
- 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง
- 5) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาสิ่งที่เป็นอยู่ซึ่งต้องดำเนินการคือ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา เนื่องจากจะทำให้ทราบถึงปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนา และทำให้ทราบถึงระดับการพัฒนาในปัจจุบัน โดยเทศบาลนครนครราชสีมาได้ใช้เทคนิค SWOT Analysis ในการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล และได้นำมาใช้ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้ด้วย ปรากฏดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

1. มีนโยบายพัฒนาที่เป็นระบบ/นายกมีเครือข่ายเชื่อมโยงไปสู่ระดับจังหวัดและประเทศ/กลยุทธ์ของเทศบาลสอดคล้องกับกลยุทธ์จังหวัด/ผู้นำมีประสบการณ์มากมาย
2. เทศบาลสามารถประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ได้อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี
3. บุคลากรมีความเข้มแข็ง หลากหลาย มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจน ปฏิบัติงานตามระบบได้ และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
4. มีงบประมาณที่เป็นระบบและเข้มแข็ง/ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ นโยบายทำได้จริง ทีมงานเข้มแข็ง/เป็นเอกภาพในการบริหาร/การบริหารจัดการเป็นระบบและมาตรฐาน ตอบสนองความต้องการประชาชนได้
5. มีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดทำกิจกรรมต่างๆ
6. มีความหลากหลายและมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง มีอนุสรณ์สถานท้าวสุรนารีเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวโคราช มีภาษาโคราช อาหารพื้นเมืองและสถานที่ท่องเที่ยว เช่น วัดที่บอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์อยู่ในพื้นที่
7. เทศบาลมีสถานที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ติดต่อและเดินทางไปได้สะดวก
8. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการให้บริการและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างจริงจัง เน้นความสะดวกรวดเร็ว และยึดถือแนวทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ

9. มีความพร้อม ด้านเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ยานพาหนะสนับสนุนการทำงานอย่างเพียงพอ
10. เทศบาลเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจการศึกษาโดยเป็นเมืองหน้าด่านของประจวบคีรีขันธ์และเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ
11. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีจึงมีการนำมาใช้ในหลายๆ ด้านเกิดความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน
12. กระบวนการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามช่องทางร้องเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว
13. มีระบบสาธารณสุขที่ปลอดภัยที่ได้มาตรฐานเป็นของตนเองมีการดำเนินงานที่ครอบคลุมและทั่วถึง
14. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และสามารถแก้ไขปัญหาได้
15. เป็นตัวแทนและเอกลักษณ์ของความเป็นเมืองโคราชเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและนักลงทุน
16. ผู้นำชุมชนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับเทศบาล
17. มีสถานศึกษาและการบริหารจัดการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
18. ระบบการบริหารงานมีการมอบอำนาจให้หน่วยงานปฏิบัติและมอบหมายความรับผิดชอบส่งผลให้การปฏิบัติงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
19. มีช่องทางการให้บริการ แพร่ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและหลากหลายช่องทาง
20. ผู้บริหารยอมรับฟังความคิดเห็นของพนักงาน
21. มีโครงการกิจกรรมที่ทันสมัยเป็นต้นแบบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ได้
22. มีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน่วย EMS หน่วยกู้ชีพ กู้ภัยเพื่อช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบอุบัติเหตุได้ทันที
23. ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมให้ความร่วมมือด้านการศึกษาโดยการเข้ามามีส่วนเข้ามา มีบทบาทในสถานศึกษา เช่น การสมัครเป็นคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมผู้ประกอบการ และ กรรมการท้องถิ่น เป็นต้น
24. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
25. บุคลากรมีความสามัคคีคือสระมีความคิดสร้างสรรค์และผูกพันกับองค์กร
26. มีวัฒนธรรมองค์กรในการทำงานร่วมกันเป็นทีม
27. มีผู้นำชุมชนและอาสาสมัครภาคประชาชนที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก
28. มีลำน้ำ ลำตะคองไหลผ่านเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับธรรมชาติและเป็นแหล่งผลิตน้ำประปา
29. มีแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของประชาชนและเยาวชน เช่น วัดอย่างเพียงพอ
30. ชุมชนมีความร่วมมือในทรัพยากรวิชาการทำให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
31. มีระบบการเร่งรัดและจัดเก็บรายได้ที่ดี

จุดอ่อน (Weakness)

1. กลยุทธ์ไม่ชัดเจน ไม่ตอบโจทย์สภาพชุมชนเมือง
2. โครงสร้างองค์กรยังไม่ครอบคลุมทุกภารกิจ เช่น งานด้านดิจิทัล และนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นต้น โครงสร้างมีความซับซ้อน อาจควบคุมไม่ถึง ขาดการประสานงานระหว่างการบริหารงานภายใน
3. บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการทำงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจำนวนบุคลากรไม่สอดคล้องภารกิจ (บางหน่วยคนเยอะ บางหน่วยคนไม่พอ)
4. บุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมหรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

5. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่เทศบาลจัดขึ้นยังไม่ทั่วถึง
6. สถานที่สาธารณะประโยชน์ยังไม่ได้รับการดูแลแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม
7. โครงสร้างขยายของตัวเมืองภายในเขตเทศบาลเป็นไปได้ช้า เนื่องจากมีพื้นที่จำกัดและบางพื้นที่เป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่
8. สถานที่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน เช่น สถานที่จอดรถ
9. ในบางครั้งการคัดสรรบุคลากรไม่ได้คัดเลือกจากความรู้ความสามารถโดยตรงและมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้มีบุคลากรที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง
10. มีประชากรแฝงจำนวนมากทำให้สาธารณูปโภคไม่เพียงพอและเกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาการจราจรติดขัด
11. ขาดการขับเคลื่อนแผนพัฒนา การถ่วงดุลแผนพัฒนา การจัดลำดับความสำคัญของโครงการและขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานเพื่อให้เกิดบูรณาการการใช้จ่ายงบประมาณ
12. มีการติดตามความก้าวหน้า และการประเมินผลโครงการ ยังทำได้น้อยเนื่องจากภาระกิจงานเชิงรับ งานประจำปีมีมาก
13. การผลิตน้ำประปาต้องพึ่งพาน้ำดิบจากชลประทานอย่างเดียว มีแหล่งน้ำใช้ประโยชน์น้อย
14. บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุกจึงทำให้งานล่าช้า
15. บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจด้านสวัสดิการ เงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นๆ
16. ขาดการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบและไม่ได้นำมาใช้ในการวางแผนพัฒนาอย่างจริงจัง
17. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเฉพาะด้านและมีปริมาณงานมากขาดความรู้ความเข้าใจในงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบเฉพาะงานที่ตนได้รับมอบหมายไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้
18. งบประมาณสำหรับบางหน่วยงานไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ
19. แผนงานโครงสร้างพื้นฐานขาดการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งผลต่อแนวทางการวางแผนและออกแบบพัฒนาถนนภายในเขตเทศบาลที่มีคุณภาพ
20. บุคลากรขาดความชำนาญในเทคโนโลยีสมัยใหม่และยังไม่ได้รับการพัฒนาด้านภาษีสถิติ และด้านเทคโนโลยีผ่านการอบรมความรู้ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน เช่น word excel PowerPoint ซึ่งในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถใช้งานโปรแกรมพื้นฐานเหล่านี้ได้ดีเท่าที่ควร
21. บุคลากร ส่วนใหญ่อายุมากใกล้เกษียณอายุราชการไม่ตื่นตัวและพัฒนาได้ยาก
22. เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงานบางอย่างเก่าไม่ทันสมัยทำให้การทำงานล่าช้า
23. สถานศึกษาในสังกัดส่วนใหญ่คับแคบไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในการทำกิจกรรมและการละเล่นต่างๆ
24. บุคลากรขาดจิตสำนึกในการประหยัดและใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
25. ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
26. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการต่างๆ ที่เทศบาลจัดขึ้นยังไม่ทั่วถึง
27. งบประมาณต้องช่วยเหลือเฉพาะการมากขึ้นมีภาระหนี้ผูกพันที่ต้องจ่ายจำนวนมาก
28. ใช้ประโยชน์จากช่องทางการสื่อสารบางอย่างของเทศบาลไม่น้อย เช่น LINE Facebook เนื่องจากขาดองค์ความรู้ตามยุคสมัย
29. ระบบรวบรวม และบำบัดน้ำเสียไม่ครอบคลุมทั้งเทศบาล
30. สถานที่สาธารณะประโยชน์ยังไม่ได้รับการดูแลแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม เช่น คลองระก้า
31. ไม่มีวัสดุครุภัณฑ์สำรองไว้ในกรณีเกิดเหตุซำรุด และการซ่อมแซมทำได้ล่าช้า
32. บุคลากรด้านสารสนเทศการดูแลระบบไอทีไม่เพียงพอต่อการดูแลระบบคอมพิวเตอร์เมื่อเกิดการซำรุด

โอกาส (Opportunity)

1. เป็นเทศบาลชั้นนำมีโอกาสได้รับจัดสรรงบประมาณสูงและมีโอกาสพัฒนาโครงการใหม่ตลอดเวลาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย
2. เป็นองค์กรใกล้ชิดกับประชาชนสามารถดำเนินงานที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้
3. มีหน่วยงานส่วนกลางตั้งอยู่ในพื้นที่จำนวนมากทำให้เกิดโอกาสในการบูรณาการร่วมกัน
4. มีการทำงานแบบภาคีเครือข่ายกับองค์กรและหน่วยงานอื่นหลากหลายอาชีพ
5. มีกฎหมายที่เชื่อมต่อการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นส่งผลให้ภาคประชาชนได้รับการพัฒนาและได้รับบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง
6. มีโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและการคมนาคมขนส่ง
7. มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยจึงทำให้หน่วยงานและบุคลากรมีการพัฒนาระบบและศักยภาพในการปฏิบัติงาน
8. มีความร่วมมือและความต้องการ มีส่วนร่วมจากภาคประชาชนและองค์กรเอกชน
9. ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนทำให้เกิดความร่วมมือและการพึ่งพากัน
10. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้เทศบาลมีโอกาสได้ใช้งาน
11. มีการจัดเก็บและตรวจสอบข้อมูลที่มีความสะดวกรวดเร็ว
12. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมแห่งใหม่
13. โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและการคมนาคมขนส่ง
14. การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้สามารถรับส่งข้อมูลได้รวดเร็ว
15. ระบบประกันคุณภาพทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้ทั่วถึง
16. นโยบายใหม่ๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ช่วยให้หน่วยงานและบุคลากรมีการพัฒนาระบบและศักยภาพในการปฏิบัติงาน
17. มีงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)
18. ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานสูงทำให้เกิดการพัฒนาขององค์กร
19. กระแสโลกาภิวัตน์แนวคิดประชาธิปไตยและความตื่นตัวด้านสิทธิมนุษยชนเปิดช่องให้สามารถคิดริเริ่มโครงการใหม่ๆ รวมทั้ง พัฒนางานประจำ
20. หน่วยงานภายนอกมีการจัดอบรมหลักสูตรต่างๆ เปิดโอกาสให้บุคลากรเทศบาลสามารถเข้ารับการอบรมได้มากขึ้น
21. ระบบการบริหารภาครัฐแนวใหม่ทำให้องค์กรได้ปรับตัวเปลี่ยนแปลงการทำงานที่รอบคอบโปร่งใสชัดเจน
22. มีกฎหมายรองรับในการทำงานที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีแนวทางการดำเนินงาน
23. การปรับอัตราค่าจ้างของพนักงานตามนโยบายของรัฐทำให้ผลตอบแทนสูงขึ้นเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน
24. นโยบายด้านสวัสดิการของรัฐบาลเอื้อต่อการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้น
25. สามารถนำ ระบบ 5 ส มาใช้ในการปฏิบัติงานได้
26. ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมชุมชนมากขึ้น
27. นโยบายการพัฒนาของจังหวัดสามารถนำมาประยุกต์ดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของเทศบาล

28. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นความสำคัญด้านการศึกษาและให้การส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนด้านการจัดการศึกษาเป็นอย่างดี

อุปสรรค (Treats)

1. สภาพแวดล้อม ความแออัดในเขตเมืองส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการจราจร เป็นต้น
 2. การดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนต่างๆ ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องปรับตัว สร้างความกดดันให้กับเจ้าหน้าที่
 3. ความซ้ำซ้อนกับการบริหารงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคทำให้เกิดความซ้ำซ้อน เช่น การจัดกิจกรรมต่างๆ ประชาชนอาจสับสนว่าใครเป็นผู้จัดไม่สามารถร้องเรียนได้ตรงหน่วยงาน รวมถึงความสับสนในการติดต่อราชการของประชาชนในเรื่องต่างๆ เช่น สิทธิบัตรทอง เป็นต้น
 4. ความเข้มงวดด้านระเบียบกฎเกณฑ์และการตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
 5. ความเจริญเติบโตของเมืองที่เกิดจากการเร่งพัฒนา เช่น การก่อสร้างตึก บ้าน อาคารส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทำให้เกิดเรื่องร้องเรียนจำนวนมาก
 6. ประชากรแฝงจำนวนมากทำให้ประชาชนขาดจิตสำนึกสาธารณะ
 7. สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันส่งผลให้การจัดสรรงบประมาณมีแนวโน้มลดลงไม่เพียงพอต่อความต้องการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาตลอดจนกระทบต่อการบริหารงานคลัง เช่น ภาวะเงินเฟ้อทำให้วัสดุครุภัณฑ์ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างมีต้นทุนเพิ่มขึ้น
 8. การเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัดในด้านต่างๆ ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น การจราจร ขยะมลพิษต่างๆ เป็นต้น
 9. ภาวะการเมืองมีผลกระทบต่อท้องถิ่น เช่น การจัดสรรงบประมาณอาจทำให้ล่าช้าเกิดความไม่แน่นอนและต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน
 10. ประชาชนขาดความตระหนักในการดูแลตนเองในเรื่องต่างๆ มีแนวคิดคาดหวังจากการพึ่งพิงภาครัฐ เช่น การดูแลสุขภาพ การดูแลชุมชน
 11. ความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม อากาศหนาวเย็นจัด ทำให้ต้องใช้งบประมาณและวางแผนเตรียมการรองรับและแก้ปัญหามากขึ้น
 12. การจราจรที่หนาแน่น การขาดระเบียบวินัยจราจรของประชาชนเพิ่มความเสี่ยงต่อการปฏิบัติงานของพนักงานบางภารกิจ
 13. การเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมทำให้เกิดปัญหาผู้ด้อยโอกาส คนชรา เด็กถูกทอดทิ้ง ซึ่งท้องถิ่นต้องรับภาระในการช่วยเหลือ
 14. อำนาจการต่อรองของประชาชนมีสูงทำให้เกิดการร้องเรียนได้ง่าย
 15. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศตลอดเวลาและรวดเร็วมาก ทำให้ขาดการเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและไม่สามารถพัฒนาองค์ความรู้ ตามไม่ทัน
 16. ความไร้ระเบียบวินัยของประชาชนที่มีความหลากหลายและมาจากหลายถิ่น
- ขาดความสัมพันธ์กับคนที่อยู่ดั้งเดิมซึ่งการเปิด AEC การเปิดการค้าเสรีทำให้ต้องเตรียมการรองรับในหลายๆ ด้าน
17. การจำกัดบุคลากรตามสัดส่วนงบประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ทำให้ขาดอัตรากำลังสำหรับปฏิบัติงานในบางหน่วยงาน
 18. ความเจริญเติบโตของเมืองที่เกิดจากการเร่งพัฒนา เช่น การก่อสร้างตึก บ้าน อาคารส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทำให้เกิดเรื่องร้องเรียนจำนวนมาก
 19. การเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัดในด้านต่างๆ ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่นการจราจร ขยะมลพิษต่างๆ เป็นต้น
 20. ประชากรแฝงจำนวนมากทำให้ประชาชนขาดจิตสำนึกสาธารณะ

21. สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันส่งผลให้การจัดสรรงบประมาณมีแนวโน้มลดลงไม่เพียงพอต่อความต้องการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาตลอดจนกระทบต่อการบริหารงานคลัง เช่น ภาวะเงินเฟ้อทำให้วัสดุครุภัณฑ์ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างมีต้นทุนเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ สามารถนำผลการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวมานำเสนอแยกเป็นประเด็นเพื่อให้เห็นศักยภาพการพัฒนาที่ได้นำไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ของเทศบาล ได้ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ

ด้วยภาพรวมการพัฒนาที่ผ่านมาที่มุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการต่างๆ ทั้งการร่วมคิด ร่วมเสนอปัญหา การร่วมจัดกิจกรรม การร่วมติดตามประเมินผล โดยอาศัยช่องทางต่างๆ ในการสื่อสารให้ประชาชนได้รับรู้ ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารของประเทศ ทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลได้สะดวกมากขึ้น

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของ การวางระบบสัญญาณไฟจราจรอัจฉริยะ การนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน การปรับช่องจราจรตามช่วงเวลา การปรับสภาพถนนขยายช่องทางจราจรให้สามารถรองรับปริมาณรถได้เพิ่มขึ้น การก่อสร้างเพิ่มเส้นทางลัดเพื่อกระจายรถไม่ให้ติดขัด การวางระบบขนส่งมวลชนเมืองนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดในเขตเมือง รวมถึงการศึกษาวิถียออกแบบระบบเพื่อบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะเชื่อมโยงข้อมูลจากระบบกล้องวงจรปิดของเทศบาล เพื่อการบริหารจัดการได้แบบรวมศูนย์ (Centralize Management) และสามารถควบคุมระบบไฟจราจรได้อย่างอัตโนมัติ (Automatic Traffic Light Control) ด้วยแนวคิดที่จะสร้าง “เมืองอัจฉริยะ เมืองปลอดภัยสู่มหานครแห่งความสุข” ภายใต้โครงการความร่วมมือพัฒนาเมือง โคราชสมาร์ทซิตี้ (Korat Smart City)

เทศบาลมีนโยบายหลักในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยมุ่งเน้นขับเคลื่อนพัฒนาเทศบาลให้ก้าวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ โดยมีแนวคิดในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของเทศบาล ทั้ง 7 ด้าน ประกอบด้วย (1) Smart Mobility (2) Smart Environment (3) Smart Energy (4) Smart Living (5) Smart Economy (6) Smart People และ (7) Smart Governance

โดยพัฒนาการบริหารงานภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance) เป็นหัวใจสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของเทศบาล ซึ่งจะมุ่งเน้นการสำรวจเทคโนโลยีที่มีอยู่เดิม ความต้องการของระบบที่จะนำมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานภาครัฐ ความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) การพัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรของเทศบาล การสร้างบรรทัดฐานในการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ รวมถึงกำหนดแนวทางการรวมศูนย์ข้อมูลกลาง สร้างระบบบริหารจัดการกลาง (City Data Platform) เพื่อให้เกิดการบริหารงานภาครัฐอัจฉริยะที่ยั่งยืน และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนเมือง อาทิ

1. Smart Mobility การพัฒนาการขนส่ง เคลื่อนย้าย
 - ได้ปรับปรุงระบบสื่อสารกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของเทศบาลลงใต้ดิน เพื่อให้เมืองมีความสวยงาม ระบบการจราจรมีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน
 - ติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจุดที่มีการจราจรคับคั่ง
2. Smart Community การพัฒนาชุมชน
 - พัฒนาศักยภาพการให้บริการของอุทยานการเรียนรู้นครราชสีมา (TK Square Korat Art Gallery and Exhibition) เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนชาวโคราช
 - พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการผังเมืองในเขตเทศบาล เพื่อจัดระเบียบและรองรับการเจริญเติบโตของเมือง
3. Smart Environment การพัฒนาระบบสิ่งแวดล้อม
 - จัดทำระบบข้อมูลพิกัดทางภูมิศาสตร์ด้วยระบบสัญญาณดาวเทียม ติดตั้งในรถเก็บขนขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ทั้ง 4 เขต

- ร่วมกับเอกชนในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ สามารถกำจัดขยะได้มากกว่า 500 ตัน ต่อวัน ในพื้นที่เขตเทศบาล ไม่ให้มีขยะตกค้าง
 - ศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรวบรวมน้ำเสียและปรับปรุงประสิทธิภาพเพื่อป้องกันน้ำเสียที่จะไหลลงลำตะคอง เมื่อน้ำในลำตะคองมีความสะอาด ก็จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวในลำตะคอง ประชาชนที่อาศัยติดกับลำตะคองจะได้หันหน้าบ้านเข้าลำตะคอง จะทำให้ลำตะคองมีความสวยงามอย่างยั่งยืน
 - ปรับปรุงเครื่องเก็บขยะอัตโนมัติและสถานีสูบน้ำ
4. Smart Economy การใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาการทำธุรกิจ
- ตรวจสอบสาธารณูปโภคใต้ผิวดิน (Sub-surface Utility) เพื่อการวางแผนการพัฒนาเมืองและรองรับระบบเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
5. Smart Governance การนำระบบการบริหารจัดการที่ดีมาใช้
- พัฒนาระบบการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของเทศบาลให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย เช่น การจ่ายค่าธรรมเนียมภาษีต่างๆ การจ่ายค่าน้ำประปา การขออนุญาตใช้เสียง การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และอื่นๆ ผ่านระบบไลน์ โดยไม่ต้องเดินทางมาเทศบาล ซึ่งสามารถขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียมในระบบอินเทอร์เน็ตได้เลย

นอกจากนี้เทศบาลยังได้พยายามบริหารจัดการการจัดเก็บภาษีและการพัฒนาบุคลากรเพื่อการค้าเนินงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากในการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นนับเป็นการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมืองของตนอีกทางหนึ่ง ส่วนการพัฒนาบุคลากรก็เป็นส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนการค้าเนินงานในด้านต่างๆ ให้เป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมไปถึงการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานให้มีความสะดวกรวดเร็ว พร้อมรับการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ด้านสังคม

เทศบาลนครนครราชสีมาที่มีพื้นที่รับผิดชอบ 37.5 ตารางกิโลเมตร หรือ 23,437 ไร่ 2 งาน คิดเป็นร้อยละ 4.96 ของพื้นที่อำเภอเมือง (อำเภอเมืองนครราชสีมา มีพื้นที่ประมาณ 75.5 ตารางกิโลเมตร) หรือประมาณร้อยละ 0.18 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด (จังหวัดนครราชสีมาที่มีพื้นที่ประมาณ 20,493.9 ตารางกิโลเมตร มีประชากรในเขตเทศบาลนคร 118,540 คน (ณ เดือนกันยายน 2565 : ที่มา งานทะเบียนราษฎร สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลนครนครราชสีมา) และมีแนวโน้มประชากรลดลงทุกปี แต่ส่วนใหญ่เป็นประชากรแฝงเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่มีความแออัดในเขตเมือง ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากขึ้น เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการจราจร ฯลฯ ความไร้ระเบียบวินัยของประชาชนที่มีความหลากหลายจากหลายท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหากับคนในพื้นที่เดิม นอกจากนี้ยังพบปัญหาผู้ด้อยโอกาส คนชรา และเด็กที่ถูกทอดทิ้ง ปัญหาคนเร่ร่อนไร้ที่พึ่งอาศัยเป็นหลักแหล่ง จากปัญหาเหล่านี้ทำให้การค้าเนินงานขององค์กรต้องปรับตัวให้ใกล้ชิดกับประชาชนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งนี้ ในพื้นที่มีหน่วยงานราชการส่วนกลางและเอกชนตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก นับเป็นโอกาสที่ทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกันในการแก้ปัญหา ทำให้สามารถค้าเนินงานที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงยังได้พัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมโลก ทิศทางของประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดนครราชสีมา แผนยุทธศาสตร์จังหวัดนครราชสีมา และเข้าสู่แผนพัฒนาเทศบาลนครนครราชสีมา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพการบริการให้กับประชาชน ในการมีส่วนร่วมและพัฒนาเมืองนครราชสีมา โดยเทศบาลได้เปิดพื้นที่ให้ประชาชนเข้ามาร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำกิจกรรม ร่วมตรวจสอบ และร่วมการตัดสินใจ จึงทำให้เกิดความโปร่งใส และเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดนครราชสีมา มีทรัพยากรน้ำที่สำคัญ คือ ลำตะคอง เป็นลำน้ำสายสำคัญของเมืองนครราชสีมา ตลอดสองฝั่งลำตะคองจะมีทั้งประชากรที่อยู่อาศัย พื้นที่เกษตรกรรม และโรงงานอุตสาหกรรม จึงมีการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำแหล่งนี้ ขณะเดียวกันก็มีการระบายน้ำเสียลงสู่ลำตะคอง เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดระบบการจัดการที่ดีในการระบายน้ำทิ้งคุณภาพน้ำในลำตะคองจึงอยู่ในระดับที่ 5 คือ ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภค ต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน และต้องมีการจัดการให้มีสภาพที่ดีขึ้น เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำแห่งนี้ได้มากขึ้น และในส่วนของด้านสิ่งแวดล้อมนั้น จากการที่เมืองนครราชสีมา มีการขยายการเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้มีปริมาณการจราจรที่สัญจรไปมาในเขต

เทศบาลมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด ส่งผลให้มีปัญหามลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ เนื่องจากรถยนต์เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ

อีกทั้งเทศบาลนครนครราชสีมา ได้คัดแยกขยะ 4 ประเภท คือ มูลฝอยอินทรีย์ มูลฝอยรีไซเคิล มูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยมีการเก็บขนขยะแบบแยกประเภท และกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะทุกประเภท ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวทางการจัดการขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste) ปัจจุบันดำเนินการคัดแยกขยะครบทุกชุมชนในเขตเทศบาล และยังมีเครือข่ายร่วมคัดแยกขยะ เช่น สถานศึกษา วัด สถานประกอบการ ตลาด ร้านอาหาร หน่วยงานต่างๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาปริมาณขยะที่มากขึ้นเป็นเรื่องที่ประชาชนร้องเรียนมาเป็นอันดับต้นๆ อีกด้วย ดังนั้นเทศบาลนครนครราชสีมาได้ดำเนินการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอยแบบครบวงจร โดยได้รับการสนับสนุนให้ใช้พื้นที่แปลงทดลองเกษตรกรรมของ กองทัพอากาศที่ 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ให้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยชั่วคราว ประมาณ 73 ไร่ โดยได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนโดยรอบพื้นที่ ระบบกำจัดมูลฝอยสามารถกำจัดมูลฝอยจากในเขตเทศบาลนครนครราชสีมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรอบ และหน่วยงานอื่นๆ จำนวน 37 แห่ง ในลักษณะการรวมศูนย์การจัดการมูลฝอย ตามนโยบายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบกำจัดมูลฝอย มีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ระบบคัดแยกขยะอินทรีย์ ระบบหมักขยะอินทรีย์ ระบบผลิตปุ๋ยอินทรีย์ และระบบผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ โดยหลักการทำงานอาศัยเทคโนโลยีการย่อยสลายแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Digestion) ในถังหมักขยะอินทรีย์ เกิดผลพลอยได้เป็นก๊าซชีวภาพ สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพที่สามารถนำไฟฟ้ามาใช้ในโครงการทดแทนการซื้อกระแสไฟฟ้า ส่วนที่เหลือจะจ่ายเข้าระบบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในลักษณะของผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก ระบบกำจัดขยะมูลฝอย ที่ก่อสร้างขึ้นเปิดดำเนินการเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2555 ส่วนปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่พบอีก ได้แก่ เรื่องของที่ดินรกร้างว่างเปล่า และสุขลักษณะของอาคาร เจ้าของอาคารปล่อยปละละเลยไม่ดูแลความสะอาดก่อให้เกิดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค

ด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมา เป็นประตูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร และมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานมากกว่าร้อยละ 60 ของประชากรในจังหวัด ทำให้มีศักยภาพที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ จึงมีการขยายการลงทุนทั้งทางด้านค้า การอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยวมากขึ้น ปัจจัยเหล่านี้ทำให้เมืองนครราชสีมามีการขยายตัวเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี 2563 มูลค่าสูงสุด 10 อันดับแรกส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคกลาง โดยส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีการผลิตจากภาคนอกเกษตรเป็นหลัก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีก สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ ระยอง กรุงเทพมหานคร ปราชินบุรี ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา สมุทรสาคร สระบุรี นครปฐม และสมุทรปราการ โดยจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงที่สุดที่ 831,734 บาทต่อปี ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด 10 อันดับแรกส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีผลผลิตหลักจากภาคเกษตร ซึ่งมีความไม่แน่นอนทั้งด้านปริมาณและราคาผลผลิตประกอบกับการผลิตภาคเกษตรต่างๆ โดยเฉพาะการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมยังกระจายตัวมายังพื้นที่เหล่านี้ไม่มากนัก ส่งผลให้ขนาดเศรษฐกิจโดยรวมมีระดับต่ำ โดยเรียงจากลำดับที่ต่ำสุด ได้แก่ นครราชสีมาหนองบัวลำภู มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยโสธร บึงกาฬ สกลนคร ชัยภูมิ สระแก้ว และอำนาจเจริญ โดยจังหวัดนครราชสีมา มีค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำที่สุดที่ 55,417 บาทต่อปี และจังหวัดนครราชสีมา มีค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวที่ 117,521 บาทต่อปี และเป็นอันดับที่ 38 ของประเทศ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกแม้จะไม่ใช่งานที่สำเร็จที่คาดการณ์ได้ แต่สามารถหาวิธีการรองรับปรับเปลี่ยนสถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยให้สามารถดำเนินต่อไปได้ภายใต้ข้อจำกัดและการวางแผนล่วงหน้า โดยสภาพแวดล้อมภายนอกในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการดำเนินงาน อาทิ

ระเบียบกฎหมาย

ในช่วงระยะ 2 – 3 ปีที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงระเบียบกฎหมายและขั้นตอนวิธีการในการปฏิบัติราชการค่อนข้างมาก เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง ทั้งในส่วนของภาพรวมระบบราชการทั้งระบบหรือระเบียบที่เป็นของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเอง เป็นผลให้ท้องถิ่นต้องมีการปรับวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้อง ส่วนนี้มีผลกระทบต่อการทำงานบ้างแต่ไม่มากนัก เนื่องจากการกำหนดแผนงานโครงการเป็นไปตามอำนาจหน้าที่อยู่แล้ว เพียงแต่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบวิธีการใหม่ๆ อย่างถ่องแท้เพื่อให้แผนงานโครงการที่กำหนดไว้สามารถดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ติดขัด

นโยบายการพัฒนาระดับประเทศ และ จังหวัด

นโยบายการพัฒนาประเทศและจังหวัดไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากจังหวัดได้นำทิศทาง การพัฒนาประเทศมาขับเคลื่อนเป็นส่วนใหญ่ เพียงแต่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีลักษณะเฉพาะของพื้นที่ที่กำหนดให้มีการดำเนินงานที่ชัดเจนขึ้น ทิศทางของจังหวัดที่มีการปรับให้เข้ากับนโยบายในระดับประเทศ เช่น การเสริมสร้างความมั่นคง และการปกป้องสถาบันหลักของชาติและความปลอดภัยในทรัพย์สินของประชาชน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งเรื่องของการบริหารจัดการน้ำและการจัดการขยะ โดยเทศบาลก็นำมากำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องโดยเฉพาะเรื่องของการบริหารจัดการน้ำและขยะ โดยเน้นการบูรณาการกับทุกภาคส่วน

สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่

ปัญหาความยากจนในระดับประเทศยังกระจุกตัวอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เศรษฐกิจของประเทศยังขยายตัวช้าตามลักษณะการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้การกระตุ้นเศรษฐกิจของเทศบาลในรูปแบบเดิมอาจทำได้ไม่เต็มที่นัก อาจต้องชะลอและปรับรูปแบบกิจกรรมให้ประชาชนและภาคเอกชนมาร่วมดำเนินการมากขึ้น นอกจากนี้การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงเขตเศรษฐกิจอาเซียนน่าจะนำมาซึ่งโอกาสในหลายประการ เช่น ความได้เปรียบของสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานจะทำให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดไปสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการค้า การลงทุน การบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรม ดังจะเห็นได้จากการเข้ามาลงทุนของห้างสรรพสินค้าจำนวนมาก การก่อสร้างโครงข่ายถนนรองรับการคมนาคมไปยังพื้นที่ต่างๆ เป็นต้น

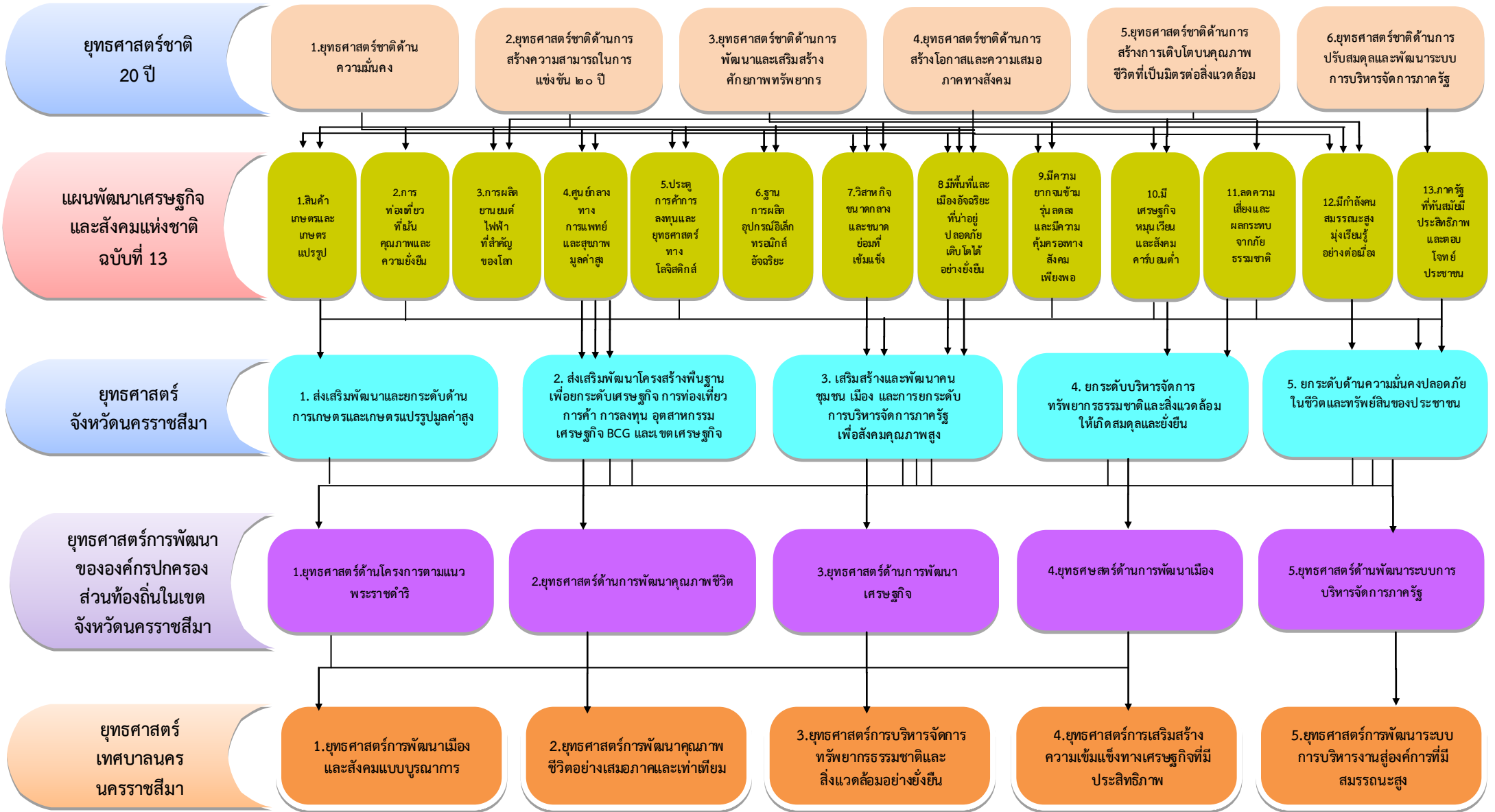
การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

ลักษณะของสังคมในอนาคตมีแนวโน้มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น กำลังแรงงานเริ่มลดลง ทำให้มีแนวโน้มที่จะทำให้อัตราทางการคลังเพิ่มขึ้นเนื่องจากต้องใช้จ่ายในการวางแผนด้านสุขภาพและดูแลผู้สูงอายุให้ได้รับสวัสดิการที่ดี ในขณะที่วัยทำงานยังจะต้องแบกรับภาระในการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมในโลกยุคดิจิทัลที่รวดเร็วทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมอื่นๆ กับวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้ง่ายขึ้น ส่งผลต่อค่านิยมและบรรทัดฐานต่างๆ ในสังคมที่ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว การพึ่งพากันของคนในชุมชนน้อยลง ระยะห่างระหว่างผู้คนเพิ่มขึ้น ความผูกพันในครอบครัวลดลง หากปล่อยให้ไปเป็นไปตามกระแสวัฒนธรรมโลกที่มุ่งด้านวัตถุมากกว่าจิตใจจะทำให้สังคมขาดจิตสำนึกพลเมือง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เทศบาลจะต้องนำมากำหนดเป็นแผนงานโครงการที่ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยในสังคมได้ทำกิจกรรมร่วมกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสังคมร่วมกันมากขึ้น

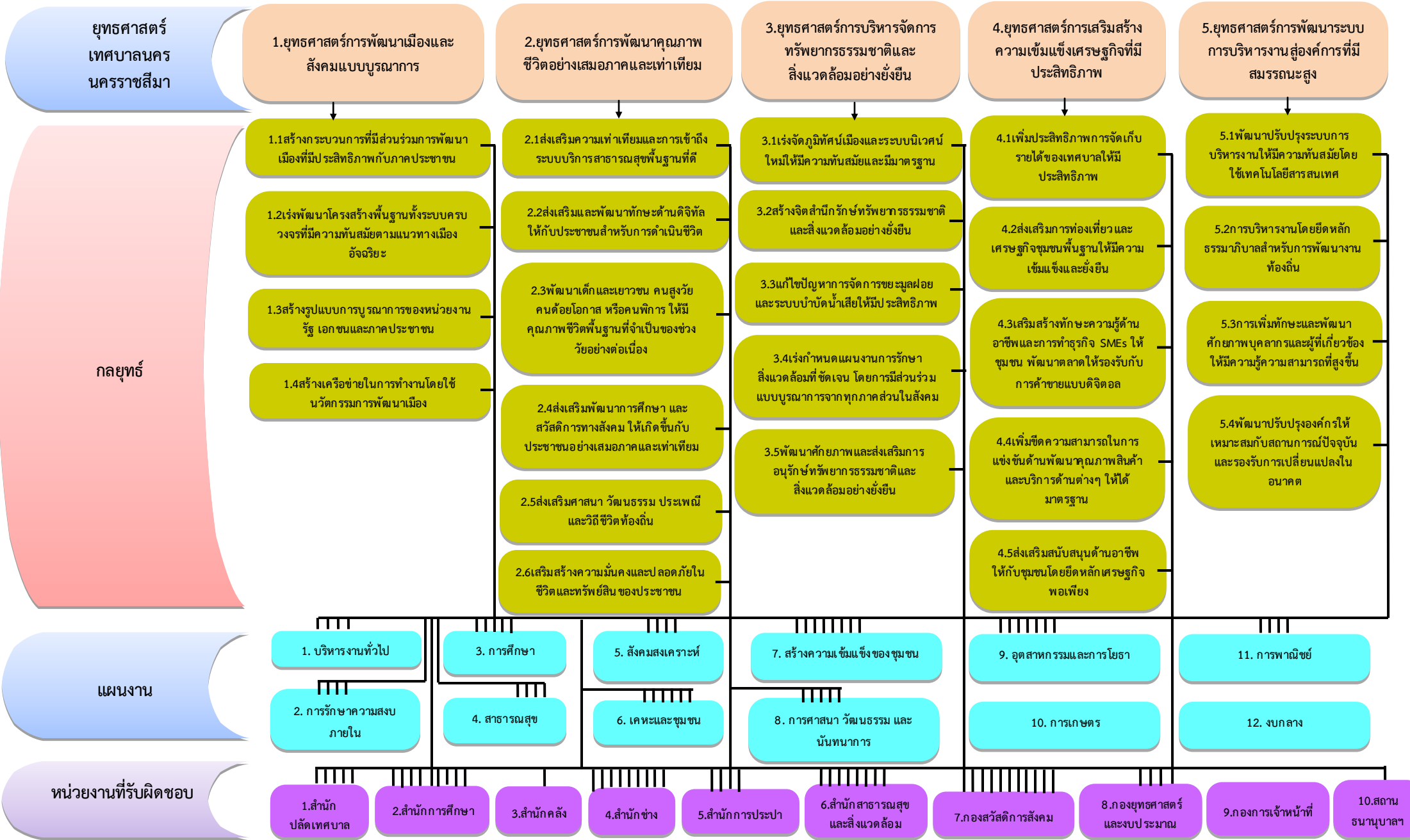
การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้น

ด้วยสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างผันผวนในปัจจุบันทำให้เทศบาลต้องเตรียมพร้อมรองรับต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นให้มากยิ่งขึ้น เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม แม้จะไม่ส่งผลโดยตรงทุกครั้งแต่ต้องเตรียมรับมือเนื่องจากความผันผวนไม่แน่นอนนี้สามารถทำให้เกิดความรุนแรงมากขึ้นกว่าในอดีต

3.3 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3.3 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ต่อ)

*หมายเหตุ เอกสารแก้ไข ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เทศบาลนครราชสีมา ครั้งที่ 2/2566 ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 08 10.3/ว6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

แก้ไขเอกสารส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ
ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) เทศบาลนครนครราชสีมา
ครั้งที่ 2/2566

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว6086 ลงวันที่ 19
สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

ส่วนที่ 3
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคมน ชุมชนเมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ	1.1 สร้างกระบวนการที่มีส่วนร่วมการพัฒนาเมืองที่มีประสิทธิภาพกับภาคประชาชน	-สาธารณสุข -สร้างความเข้มแข็งของชุมชน -อุตสาหกรรมและการโยธา	-สำนักสาธารณสุข -กองสวัสดิการสังคม -สำนักช่าง	-กองการเจ้าหน้าที่ -สำนักคลัง -กองยุทธศาสตร์ฯ
	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับเศรษฐกิจการท่องเที่ยวการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ	1.2 เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบครบวงจรที่มีความทันสมัยตามแนวทางเมืองอัจฉริยะ	-อุตสาหกรรมและการโยธา -การพาณิชย์	-สำนักช่าง -สำนักการประปา	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชนเมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ	1.3 สร้างรูปแบบการบูรณาการของหน่วยงานรัฐ เอกชนและภาคประชาชน	-การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	-สำนักการศึกษา	
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชนเมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและสังคมแบบบูรณาการ	1.4 สร้างเครือข่ายในการทำงานโดยใช้นวัตกรรมการพัฒนาเมือง	-การรักษาความสงบภายใน -การศึกษา -สังคมสงเคราะห์ -อุตสาหกรรมและการโยธา	-สำนักปลัดเทศบาล -สำนักการศึกษา -กองสวัสดิการสังคม -สำนักช่าง	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
2	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง	หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็น ศูนย์กลางทาง การแพทย์และ สุขภาพมูลค่า สูง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและ พัฒนาคน ชุมชน เมือง และการ ยกระดับการ บริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม	2.1 ส่งเสริมความ เท่าเทียมและการ เข้าถึงระบบบริการ สาธารณสุขพื้นฐาน ที่ดี	-สาธารณสุข -อุตสาหกรรมและ การโยธา	-สำนักสาธารณสุขฯ -สำนักช่าง	-กองการเจ้าหน้าที่ -สำนักคลัง -กองยุทธศาสตร์ฯ
	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้าง โอกาสและความ เสมอภาคทาง สังคม	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมี กำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การ พัฒนาแห่ง อนาคต							
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมี กำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การ พัฒนาแห่ง อนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและ พัฒนาคน ชุมชน เมือง และการ ยกระดับการ บริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม	2.2 ส่งเสริมและ พัฒนาทักษะด้าน ดิจิทัลให้กับ ประชาชนสำหรับ การดำเนินชีวิต	-การพาณิชย์	-สำนักการประปา	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การ พัฒนาแห่ง อนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและ พัฒนาคชน ชุมชน เมือง และการ ยกระดับการ บริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม	2.3 พัฒนาเด็กและ เยาวชน คนสูงวัย คนด้อยโอกาส หรือ คนพิการ ให้มี คุณภาพชีวิต พื้นฐานที่จำเป็น ของช่วงวัยอย่าง ต่อเนื่อง	-การศึกษา -สังคมสงเคราะห์ -สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	-สำนักการศึกษา -กองสวัสดิการสังคม	
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การ พัฒนาแห่ง อนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและ พัฒนาคชน ชุมชน เมือง และการ ยกระดับการ บริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม	2.4 ส่งเสริมพัฒนา การศึกษา และ สวัสดิการทางสังคม ให้เกิดขึ้นกับ ประชาชนอย่าง เสมอภาคและเท่า เทียม	-การศึกษา -สังคมสงเคราะห์	-สำนักการศึกษา -กองสวัสดิการสังคม	
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การ พัฒนาแห่ง อนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและ พัฒนาคชน ชุมชน เมือง และการ ยกระดับการ บริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม	2.5 ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และ วิถีชีวิตท้องถิ่น	-สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	-สำนักการศึกษา -กองสวัสดิการสังคม	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม	2.6 เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	-การรักษาความสงบภายใน -สังคมสงเคราะห์ -เคหะและชุมชน -สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-สำนักปลัดเทศบาล -กองสวัสดิการสังคม -สำนักช่าง	
3	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3.1 เร่งจัดภูมิทัศน์เมืองและระบบนิเวศใหม่ให้มีความทันสมัยและมีมาตรฐาน	-อุตสาหกรรมและการโยธา	-สำนักช่าง	-กองการเจ้าหน้าที่ -สำนักคลัง -สำนักปลัดเทศบาล -กองสวัสดิการสังคม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้น	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3.2 สร้างจิตสำนึกรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-เคหะและชุมชน -การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	-สำนักสาธารณสุขฯ -กองยุทธศาสตร์ฯ	
	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้น	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3.3 แก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ	-เคหะและชุมชน	-สำนักสาธารณสุขฯ -สำนักช่าง	
	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้น	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3.4 เร่งกำหนดแผนงานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการจากทุกภาคส่วนในสังคม	-สาธารณสุข -เคหะและชุมชน	-สำนักสาธารณสุขฯ	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3.5 พัฒนา ศักยภาพและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-เคหะและชุมชน -การพาณิชย์	-สำนักช่าง -สำนักการประปา	
4	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ	4.1 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ	-บริหารงานทั่วไป	-สำนักคลัง	-กองการเจ้าหน้าที่ -สำนักปลัดเทศบาล -กองสวัสดิการสังคม -สำนักการประปา -สำนักช่าง -สำนักสาธารณสุขฯ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อ ยกระดับ เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขต เศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนา เศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจที่มี ประสิทธิภาพ	4.2 ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและ เศรษฐกิจชุมชน พื้นฐานใหม่มีความ เข้มแข็งและยั่งยืน	-การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	-สำนักการศึกษา -กองยุทธศาสตร์ฯ	
	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็น ประเทศชั้นนำ ด้านสินค้า เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ ด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนา เศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจที่มี ประสิทธิภาพ	4.3 เสริมสร้าง ทักษะความรู้ด้าน อาชีพและการทำ ธุรกิจ SMEs ให้ ชุมชน พัฒนาตลาด ให้รองรับกับการค้า ขยายแบบดิจิทัล	-สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	-กองสวัสดิการสังคม	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ	4.4 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการด้านต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน	-สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-กองสวัสดิการสังคม	
	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อ ยกระดับ เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขต เศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ	4.5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านอาชีพให้กับชุมชนโดยยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	-สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-กองสวัสดิการสังคม	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
5	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง	5.1 พัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีความทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	-บริหารงานทั่วไป -การศึกษา -เคหะและชุมชน -อุตสาหกรรมและการโยธา	-กองยุทธศาสตร์ฯ -สำนักการศึกษา -สำนักช่าง	-กองการเจ้าหน้าที่ -สำนักคลัง
	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง	5.2 การบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับการพัฒนางานท้องถิ่น	-บริหารงานทั่วไป -การรักษาความสงบภายใน	-กองยุทธศาสตร์ฯ -สำนักปลัดเทศบาล	
	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง	หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง	5.3 การเพิ่มทักษะและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถที่สูงขึ้น	-บริหารงานทั่วไป -การรักษาความสงบภายใน -การศึกษา -สาธารณสุข -สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-สำนักปลัดเทศบาล -สำนักการศึกษา -สำนักสาธารณสุขฯ -กองสวัสดิการสังคม	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบ การบริหารงานสู่ องค์การที่มีสมรรถนะสูง				
	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบ การบริหารงานสู่ องค์การที่มีสมรรถนะสูง	5.4 พัฒนาปรับปรุง องค์กรให้เหมาะสม กับสถานการณ์ ปัจจุบันและรองรับ การเปลี่ยนแปลงในอนาคต	-อุตสาหกรรมและการโยธา -การพาณิชย์	-สำนักปลัดเทศบาล -กองยุทธศาสตร์ฯ -สำนักสาธารณสุขฯ -สำนักการศึกษา -กองสวัสดิการสังคม -สำนักการประปา -สถานธนาอนุบาลฯ	

*หมายเหตุ เอกสารแก้ไข ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) เทศบาลนครนครราชสีมา ครั้งที่ 2/2566 ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ